

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **navrhovatelky: Florentina Chroustovská**, bytem Geologická 992/3, Praha 5, zastoupena JUDr. Michalem Bernardem, Ph. D., advokátem, se sídlem Příběnická 1908, Tábor proti **odpůrci: Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1, zastoupen JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem, se sídlem Kořenského 15, Praha 5, **za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ředitelství silnic a dálnic**, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, č. 43/2014 – aktualizace č. 1, zásad územního rozvoje hl. m. Prahy, vydaného Usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy, které nabylo účinnosti dne 1. 10. 2014, v rozsahu oddílu 10.1.1. veřejně prospěšné stavby ve vymezených plochách a koridorech dopravní infrastruktury nadmístního významu – bodu Z/504-MÚK Beranka (D11),

t a k t o :

- I. Návrh se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Navrhovatelka se podaným návrhem domáhá přezkoumání a zrušení opatření obecné povahy, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „OOP“) s tím, že toto opatření není v souladu se zákonem a nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Předmětem opatření obecné povahy je Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje hl. m. Prahy (dále také Aktualizace č. 1 ZÚR), spočívající ve změnách uvedených v textové a grafické části Aktualizace č. 1 ZÚR, v případě návrhem napadeného rozsahu opatření obecné povahy – ve změně dle bodu 10.1.1. výroku Aktualizace č. 1 ZÚR, spočívající ve veřejně prospěšné stavbě, ve vymezených plochách a koridorech dopravní infrastruktury nadmístního významu č. Z/504 Městská část Praha 20, název stavby MÚK Beranka (D11).

II. Tvrzení navrhovatelky a vyjádření odpůrce k tvrzením navrhovatelky

Aktivní legitimace navrhovatelky

Navrhovatelka v podaném návrhu nejprve uvádí, že je z pozice vlastníka stavby rodinného domu na pozemku parc. č. 1553/2, a vlastníka pozemku parc. č. 1553/1 v katastrálním území Klánovice aktivně legitimována k podání návrhu, neboť se v určité míře považuje za osobu dotčenou ve smyslu vyloženém Nejvyšším správním soudem k otázce aktivní žalobní legitimace v jeho rozsudku č. j. 6 Ao 6/2010-103. Navrhovatelka upřesnila, že její nemovitosti se nacházejí v části obce Klánovice, přičemž plocha pro MÚK Beranka zasahuje přibližně do vzdálenosti 1000 m od hranice pozemku a plánované přivaděče na MÚK Beranka pak do vzdálenosti cca 250 m od hranice pozemku. Navrhovatelka tvrdí, že ze schváleného OOP nelze zjistit nebo odhadnout rozsah negativních vlivů, které způsobí zvažovaná stavba z hlediska hluku a znečištění ovzduší. Nicméně znamená zásah do vlastnického práva navrhovatelky k jejím nemovitostem, do práva na ochranu zdraví a na příznivé životní prostředí. Uvádí, že také ve lhůtě podle ustanovení § 39 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona uplatnila proti návrhu napadeného OOP písemné připomínky.

Vyjádření odpůrce k aktivní legitimaci navrhovatelky

Odpůrce zpochybňuje aktivní legitimaci navrhovatelky s odkazem na to, že pozemky jichž je navrhovatelka vlastnící, nejsou stavbou rodinného domku, neboť tato stavba není v katastru nemovitostí zapsána, je tam zapsána pouze rozestavěná budova bez způsobu využití. To má vliv na aktivní legitimaci navrhovatelky, neboť zásah do práv vlastníka rodinného domku je odlišný od situace, kdy se jedná o zásah do rozestavěné stavby bez určení, neboť to má vliv na jinou míru ochrany před uvažovaným záměrem. Odpůrce, ačkoliv nechtěl blíže vstupovat do řešení otázky aktivní legitimace, měl za to, že v dané věci nemůže být dotčeno právo, které se teprve v budoucnu může za určitých okolností uplatnit a vlastník by měl být srozuměn s tím, do jakých poměrů rozhodne vytvořit stavbu. K námitkám dotčení považuje za neopodstatněnou úvahu navrhovatelky o zhoršení možnosti s pozemkem nakládat, neboť dle cenových map Aktualizace č. 1 ZÚR přináší zvýšení ceny pozemku. Dále uvádí, že příslušný pozemek s rozestavěnou stavbou je vzdálen zhruba 1 000 m od MÚK Beranka a námitky ohledně přivaděče jsou zavádějící, protože Aktualizace č. 1 ZÚR přivaděč vůbec neumísťuje. Pokud navrhovatelka zvažuje působení negativních dopadů dálnice D11 spolu s vysokorychlostní tratí ve stejném území, odpůrce k tomu dodává, že zmíněná vysokorychlostní trať je v dokumentaci vedena pouze jako územní rezerva, která se do území zatím neumísťuje. Dále odpůrce vyjadřuje pochybnost nad tím, že by v případě navrhovatelky a jejího práva k rozestavěné stavbě bez určení došlo k zásahu a k narušení sociálních vazeb v místní komunitě. Přes tato vyjádření však odpůrce ponechal posouzení aktivní legitimace navrhovatelky na soudu.

Důvody návrhu

Navrhovatelka důvody návrhu vymezuje nejprve obecně jako zkrácení na jejich vlastnických právech, včetně možnosti nakládat s nemovitostí a poklesu ceny nemovitostí, dále na jejím právu na příznivé životní prostředí a ochranu zdraví. Namítá zásah do jejího práva na spravedlivý proces a to, že umístěním napadeného záměru by došlo k narušení

sociálních vazeb v místní komunitě. Své námitky následně rozvádí v jednotlivých bodech návrhu.

1. Tvrzení navrhovatelky o závažném pochybení v procesu přijímání Aktualizace č. 1 ZÚR z důvodu novelizace stavebního zákona.

a) Námitky k právní úpravě ve vztahu k novelizaci stavebního zákona.

Navrhovatelka uvádí, že proces přijímání Aktualizace č. 1 ZÚR započal dne 4. 11. 2011, kdy Zastupitelstvo hl. m. Prahy schválilo Zprávu o uplatňování zásad územního rozvoje hlavního města Prahy a v červenci 2012 se konalo jednání k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR, přičemž dotčené orgány mohly uplatnit svá stanoviska a připomínky k návrhu napadeného OOP a vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území do 27. 8. 2012, následně po 1. 1. 2013 přijímání ZÚR pokračovalo již po novele stavebního zákona provedené zákonem č. 350/2012 s účinností od 1. 1. 2013, a to ve stádiu pořizování návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR. Pořizovatel se však následně rozhodl postupovat podle novelizovaného znění stavebního zákona, a proto byla veřejnost vyzvána k podávání připomínek, jak k návrhu napadeného OOP, tak k Vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území (dále jen VVURÚ), avšak dotčené orgány a městské části hl. m. Prahy jako subjekty vyjmenované v § 37 odst. 6 novelizovaného znění stavebního zákona byly vyzvány pouze k podávání připomínek a vyjádření k VVURÚ s tím, že svá stanoviska a připomínky již uplatnily před účinností novely stavebního zákona a tyto zůstávají v platnosti. Navrhovatelka je toho názoru, že při pořizování návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR, při činnosti, kterou je společné projednání, mělo být postupováno podle znění stavebního zákona účinného do konce roku 2012, neboť to vyplývá z čl. II, bodu 7. přechodných ustanovení zákona č. 350/2012. Nesouhlasí s tím, že postup podle novelizovaného stavebního zákona je dán Metodickou pomůckou Ministerstva pro místní rozvoj, která se výslovně vztahuje pouze na územní plány a nikoliv na ZÚR, není závazná a nemá žádné důsledky ve vztahu k navrhovatelce. Navrhovatelka tvrdí, že použitím této metodiky odpůrce nesprávně určil rozmezí v činnostech, které se vedou dle stavebního zákona před novelizací a po novelizaci. O skutečnosti, že je toto rozlišení podstatné, svědčí dle navrhovatelky např. změna v okruhu subjektů, které se dle § 37 odst. 4, resp. odst. 6 stavebního zákona po novele vyjadřují k VVURÚ. Z pohledu ochrany veřejného zdraví se dříve vyjadřovalo Ministerstvo zdravotnictví, dle novější verze stavebního zákona je to Krajská hygienická stanice. Obdobně se liší lhůty, pro podání připomínek k návrhu ZÚR, tj. před novelizací 30 dnů, po novelizaci 5 + 7 dnů. U daného OOP se to projevilo v tom, že pracovníci Hygienické stanice HMP byli pouze seznámeni s novelou stavebního zákona s tím, že již nemusejí uplatňovat znovu svá stanoviska v rámci veřejného projednání ve smyslu § 39 odst. 2 stavebního zákona, neboť od původního projednání nebyly změněny části řešení a dokumentace nebyla změněna. Proto se nejedná o stanovisko, ale o připomínku.

Navrhovatelka namítá, že stanovisko a připomínka se zásadně liší a stanovisko HMP bylo navíc nesouhlasné. Dokumentace rovněž byla před veřejným projednáním oproti společnému jednání v roce 2012 změněna, a to v části VVURÚ a došlo k doplnění textu. Proto Hygienická stanice byla oprávněna a povinna podat nové stanovisko. Novelou stavebního zákona se změnil také okruh oprávněných k podání námitky ve fázi veřejného projednání, neboť byl rozšířen ve prospěch oprávněných investorů.

Ad 1. a) Vyjádření odpůrce k novelizaci stavebního zákona.

Odpůrce tvrzení navrhovatelky považuje za neoprávněné ze tří samostatných, důvodů. Předně je věcně neoprávněné, pokud by i bylo věcně oprávněné, má ryze akademický význam, protože nedovozuje konkrétní vady procedury, které by zatěžovaly výsledek řízení nezákonností, a případné porušení zákona nijak nevstupuje do zájmů navrhovatelky. Ta ani netvrdí, že by se toto porušení zákona promítlo do výsledku procesu projednávání Aktualizace č. 1 ZÚR.

Dle odpůrce je věcná nesprávnost námitek navrhovatelky dána tím, že platí obecné právní pravidlo, že procedurální normy se aplikují od své účinnosti i na běžící procesy, pokud přechodná ustanovení nestanoví z tohoto obecné principu výjimku. Postup přijímání ZÚR a jejich aktualizace má procedurální povahu, přechodná ustanovení novely stavebního zákona v článku II. bod 7 zákona č. 350/2012 Sb. tak předpokládá, že výjimkou z tohoto obecného principu je úprava, dle níž ucelené dílčí kroky v rámci celého složitého procesu se dokončí podle dosavadních předpisů a následně, tj. od dalšího kroku, se bude aplikovat již norma nová. Zákodárce zvolil dikci „činnosti při pořizování aktualizace politiky územního rozvoje... se dokončí a posuzují podle dosavadních právních předpisů“, tzn., že právo po novele předepisuje postup, spočívající v tom, že dílčí činnosti (kroky) procesu, u nichž nebylo možné měnit procesní režim za pochodu, se dokončí podle dosavadních předpisů, kdežto nově zahajované postupy se provedou již podle předpisů nových. Navrhovatelka nedůvodně namítá nesprávné použití metodiky Ministerstva pro místní rozvoj, neboť odpůrce použil metodiku ministerstva po dotazu na ministerstvo, jak dále po novele stavebního zákona postupovat, a vycházel také z toho, že kromě závěrečného schvalování ZÚR obce v samostatné působnosti je pořizování územně - plánovací dokumentace, tedy i ZÚR věcí výkonu státní správy. Metodické vedení je právem předpokládaný nástroj.

Odpůrce k postupu podle novelizovaného stavebního zákona dále poukazuje na výhody a na prospěch tohoto postupu z hlediska zájmů veřejnosti, neboť změnou práva se změnil okruh subjektů, přibyla veřejnost a právě bylo nutné, aby fáze projednání Aktualizace č. 1 ZÚR s veřejností v navazujících fázích byla dokončena tak, aby veřejnosti byla garantována veškerá práva, která plynula nově i z nové právní úpravy. Pokud by odpůrce striktně trval na zachování dosavadní úpravy, pak by se veřejnost k připomínkám nedostala a proces veřejného projednání by opomíjel proces VVURÚ. V kontextu staré úpravy by navrhovatelka rozhodně nemohla uplatnit své připomínky, na kterých staví své podání a nemohla by polemizovat s VVURÚ. Při uplatnění práv hygienické stanice, která je dle novely stavebního zákona novým subjektem, se odpůrce snažil dostat všem předpisům, a to i ustanovení § 23 odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí, a proto obeslal jak Krajskou hygienickou stanici, tak Ministerstvo zdravotnictví. Odpůrce považuje za zavádějící tvrzení navrhovatelky o běhu lhůt k podávání připomínek s tím, že stará právní úprava připomínky nepřipouštěla, znala lhůtu 30 dnů k uplatnění stanovisek, která byla dodržena jak v řízení probíhající před novelou, tak po novele. Ke zkrácení lhůt nedošlo. Hygienická stanice se vyjadřovala k Aktualizaci č. 1 ZÚR již před novelou stavebního zákona, ke změně dokumentace Aktualizace č. 1 ZÚR nedošlo, přičemž VVURÚ území bylo následně doplněno, dopracováno a možnost uplatňovat vyjádření byla do 20. 5. 2013. Hygienická stanice se v daném termínu nevyjádřila. V návaznosti na veřejné projednání Aktualizace č. 1 ZÚR dne 11. 12. 2013 Hygienická stanice vyjádřila závazné nesouhlasné stanovisko k dokumentaci VVURÚ. Uvedené nesouhlasné stanovisko z 18. 12. 2013 je věcně nepřijatelné, neboť dotčený orgán je vázán svým předchozím stanoviskem s touto výjimkou, že se podstatně změnil podmínky, za kterých bylo původní stanovisko vydáno. Žádné nové skutečnosti přitom ve smyslu § 4 odst. 4 stavebního zákona nenastaly. Kromě uvedeného

odpůrce upřesnil, že hygienická stanice ve svém stanovisku nikterak nebrojila proti MÚK Beranka. Toto stanovisko se týkalo výlučně varianty u Letiště Praha – Ruzyně.

Dle odpůrce je podstatné, že namítané nesprávné užití intertemporálního ustanovení nijak nevstupuje do práv, které namítá sama navrhovatelka.

b) Tvrzení navrhovatelky k procesu posuzování vlivu na životní prostředí – EIA

Navrhovatelka namítá nesprávnou návaznost procesu plánování a povolování záměrů a to v tom, že k záměru MÚK Beranka bylo dne 30. 9. 2010 vydáno stanovisko Ministerstva životního prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., ačkoliv se měl nejprve záměr vymezen v územně plánovací dokumentaci, včetně posouzení vlivu na životní prostředí této strategie a až později posuzovat záměr jako takový. Nedochozí tak k posouzení komplexních vlivů na širší území a podmínky tohoto stanoviska navíc nejsou v Aktualizaci ZÚR zohledněny. S odkazem na judikaturu (Krajského soudu v Praze, č. j. 50A 24/2012 – 64, Nejvyššího správního soudu, č. j. 8Ao 2/2010 – 644, č. j. 3Ao 1/2007 – 210 a č. j. 1 Ao 7/2011 - 526), navrhovatelka namítá, že posouzení vlivu na životní prostředí musí být zpracováno dle míry podrobnosti dané pro tu posuzovanou formu plánování. Dle uvedené judikatury se rozlišuje proces SEA, ve výrazně větší míře podrobnosti a jako podklad pro územní rozhodnutí proces EIA. Pořizování Zásad územního rozvoje lze považovat za optimální moment, kde by mělo docházet k posouzení kumulativních a synergických vlivů záměru na jednotlivé složky životního prostředí, neboť v této fázi je možné se ještě zabývat variantami řešení (č. j. 7Ao 7/2010). Nelze tedy izolovaně posuzovat vlivy různých záměrů umístěných nedaleko od sebe, když ve svém souhrnu mají značně negativní vliv na jednotlivé složky životního prostředí.

Ad 1. b) Vyjádření odpůrce k procesu posuzování vlivů na životní prostředí - EIA

Odpůrce považuje námitku navrhovatelky za nesprávnou ve třech rovinách. Strukturální, formální a věcné.

Strukturálně jde námitka navrhovatelky mimo zásady hierarchizace územních procesů a namítá tak neexistující nezákonnost. To proto, že namítá, že existence posouzení vlivu na životní prostředí nižší úrovně zakládá nezákonnost vyšší. Existence ZÚR je v platném právu novinkou od 1. 1. 2007, kdy vešel v účinnost současný stavební zákon, který předpokládal, že dosavadní územní plány, pokud byly přijaty po roce 1992, budou platit i nadále. Zásady tedy upravovaly skutečnosti, které byly regulovány dosavadními procesy. Nižší dokumentace nebyla při pořizování zásad závazná a zásady musely brát v úvahu to, co již bylo po právu reálně postaveno. Jestliže zásady upravovaly něco, co již bylo nějakými procesy předjíháno, nezakládá to jejich nezákonnost. Podle odpůrce je nevhodné zaměňovat procesy SEA a EIA a procesy územního plánování na straně druhé. Ty jsou ovládány principem vzájemné hierarchizace, kdežto procesy posuzování SEA a EIA nikoliv. Ty jsou ovládány principem nezávislého posouzení dle podmínek a kontextu dané úrovně.

2. a 3. Tvrzení navrhovatelky o nevymezení mimoúrovňové křižovatky a nevymezení přivaděčů k mimoúrovňové křižovatce

Navrhovatelka zastává názor, že textová část OOP, včetně odůvodnění, nevynechává jak MÚK Beranku, tak ani přivaděč na MÚK Beranku. Přestože se jedná o koridory celoměstského významu, a to i u přivaděče, uvádí, že MÚK Beranka je nově vymežována na

již existující komunikaci D11 a koridor D11 také není v Aktualizaci č. 1 ZÚR blíže řešen. Odkazuje na přílohu č. 4 k vyhlášce 500/2006 Sb. o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a o způsobu evidence územně plánovací činnosti, která upravuje podrobnosti obsahu ZÚR a která jasně rozlišuje mezi vymezením ploch a koridorů nadmístního významu a vymezením veřejně prospěšných staveb. Namítá, že Aktualizace č. 1 ZÚR tak MÚK Beranku vymezuje v textové části pouze jako veřejně prospěšnou stavbu a nikoli jako plochu nadmístního významu. Aktualizace č. 1 ZÚR také nestanoví požadavky na využití této plochy. Tutéž námitku pak vznáší ve vztahu k přivaděči na MÚK Beranka, který je zcela jistě plochou celoměstského významu a měl by být podrobně vymezen a hodnocen. Přivaděče přesahují zajištění dopravní obslužnosti a má přinejmenším celoměstský význam, což potvrdila i judikatura Nejvyššího správního soudu v rozsudcích č. j. 7Ao 7/2010 – 133 a č. j. 8Ao 2/2010 – 644.

Ad 2. a 3. Vyjádření odpůrce k vymezení MÚK Beranka a přivaděči

Odpůrce uvádí, že koridor D 11 je existující stavba dle přijatých ZÚR, jde o stávající, existující koridor a MÚK Beranka je předpokládána na již existující komunikaci a jako taková a stavba nová je vymezena dostatečně. Není vymezena pouze jako veřejně prospěšná stavba, ale je vymezena a vysvětlena jako mimoúrovňová křižovatka pro upřesnění v rámci územního plánu v odůvodnění Aktualizace č. 1 ZÚR na straně 81 pod bodem 5.1.2.2. a v grafické části, ve výkrese č. 2 výrokové části aktualizace č. 1 ZÚR. Odůvodnění, které zde bylo učiněno, bylo doplněno na základě připomínek navrhovatelky z veřejného projednání. I pro takto vymezenou křižovatku existují podmínky pro následné rozhodování o změnách v území, které jsou ve výrokové části uvedené na straně 46 přímo v úvodu kapitoly 5. Obecně jsou tak ZÚR dostatečné a použitelné i pro mimoúrovňové křižovatky. Odpůrce doplňuje, že vymezením MÚK Beranka a vůbec mimoúrovňových křižovatek v ZÚR je respektován rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7Ao 7/2010, který vyjádřil závěr, že by mimoúrovňové křižovatky měly být v zásadách uvedeny. Proto jsou uváděny tyto křižovatky na úsecích dálnic a rychlostních silnic v Praze vně Pražského okruhu, neboť mají význam pro širší spádové území. Odpůrce dále vysvětluje, že mimoúrovňová křižovatka je nedílnou součástí koridoru komunikace, není samostatně svébytnou částí, která by mohla existovat bez vlastního koridoru silniční stavby. Proto, i když původní ZÚR křižovatky graficky nevymezovaly, přece s nimi počítaly, neboť bez nich by nemohla být splněna funkce vlastní silniční stavbám. Nicméně jde o konkrétnější, dynamičtější prvek, z hlediska vymezení v zastavěném území, spíše odpovídající přesnosti územního plánu. V případě změny polohy by byla nutná změna dvou územně plánovacích dokumentací, což je jev nežádaný a z těchto důvodů ZÚR vymezily pouze systémově nejvýznamnější křižovatky a přesnější rozsah a vymezení křižovatek ponechaly podrobnější, územně plánovací dokumentaci s cílem napojit je na nižší komunikační síť. Původní výklad práva, z něhož vycházel odpůrce při pořizování ZÚR před aktualizací, vycházel z přesvědčení, že mimoúrovňové křižovatky ZÚR vůbec neprocházejí, neboť se jedná o prvek, který se řeší na úrovni územního plánu, který obsahuje neméně garanci než proces přijímání ZÚR. Protože Nejvyšší správní soud rozhodl, jak bylo uvedeno, odpůrce respektuje, že je třeba mimoúrovňové křižovatky do zásad zakreslovat. Nicméně právo vykládané Nejvyšším správním soudem se zásadně změnilo. Novela stavebního zákona, přijatá zákonem č. 350/2012, změnila požadavky na obecnost a konkrétnost. Změnil se obsah ustanovení § 36 stavebního zákona, jenž nyní obsahuje zásadně vyšší požadavky obecnosti a zakazuje přílišnou konkrétnost, což je zřejmé ze srovnání textu ustanovení § 36 odst. 3 před novelou a po novele. V této souvislosti odpůrce poukazuje na důvodovou zprávu vládního návrhu zákona k citovanému ustanovení, která reaguje na změnu náhledu na nalézání řešení na úseku územního plánování v důsledku rozsudku správních

soudů, které byly impulsem k novelizaci stavebního zákona tak, aby nebyly vyžadovány, v rámci pořizování ZÚR, detaily řešení, nenáležící posuzované dokumentaci a měřítkům jejího řešení, včetně zaměňování posouzení vlivu koncepcí SEA a EIA. Dle odpůrce je vymezení mimoúrovňové křižovatky dostatečné, na samé hranici únosnosti a atakuje míru přesnosti, kterou ustanovení § 36 odst. 3 stavebního zákona zapovídá.

K otázce, zda je přivaděč celoměstsky významnou komunikací odpůrce uvádí, že v odůvodnění OOP - bod 5.1 a 5.1.1. se definuje, co je to celoměstsky významná komunikace, co jsou to koridory pro silniční dopravu, vymezené v ZÚR, co se rozumí nadřazeným komunikačním systémem a jaké je rozčlenění nadřazeného komunikačního systému do dvou významových skupin. První tvoří koridory dálnic, rychlostních silnic a Pražského okruhu (silničního okruhu kolem Prahy), druhou skupinu tvoří koridory pozemních komunikací s celoměstským významem (Městský okruh, radiály, spojky a ostatní silnice I. třídy), které by se návrhovými parametry měly blížit významným sběrným komunikacím. Odůvodnění ZÚR stanoví posouzení radiálních komunikací, které usnadňují dopravní vztahy mezi okrajovými částmi Prahy a centrální oblastí. Jejich záměr a upřesnění požadavků by se měly dle odůvodnění OOP prověřit v podrobnější dokumentaci. Vzhledem k obecnému rámci, který je v uvedených bodech OOP uveden, odpůrce doplňuje, že míra podrobnosti vymezení přivaděčů plyne z ust. § 6 odst. 2 vyhlášky č. 500/2006 Sb., dle předepsaného měřítka 1:100 000. S ohledem na hierarchický postup územně plánovací dokumentace by nebylo smysluplné a účelné, aby navazující územně plánovací dokumentace měla totožný obsah s nadřazenou, i vzhledem k velkému množství procesních postupů. Její postup by narážel na zákonnou záповeď dle § 36 odst. 3 stavebního zákona. Pokud se navrhovatelka odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, pak tato judikatura reflektovala starý právní stav oproti novele, která posunula přijímání zásad do mnohem obecnější roviny a rovněž změnila definici toho, co je plocha nadmístního významu. Novela zákona totiž změnila i ustanovení § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona tak, že za plochu nadmístního významu se považuje plocha celoměstského významu. Nadto odpůrce uvedl, že námitka navrhovatelky ohledně přivaděče není svázána s vymezením mimoúrovňové křižovatky a důsledkem by bylo pouze to, že přivaděč by nebylo možné postavit pro jeho absenci v příslušné územně plánovací dokumentaci.

Odpůrce považuje nevymezení přivaděčů k MÚK Beranka za správné. Neboť z hlediska obecné definice, co je celoměstsky významná komunikace, přivaděče tuto definici nenaplnují. Nadto, pokud není přivaděč v ZÚR upraven, nelze dovozovat nezákonnosti ZÚR, neboť to znamená, že přivaděč není podkladem pro rozhodování na nižším stupni, avšak nezakládá to nezákonnost ZÚR.

4. a 5. a 6. Tvrzení navrhovatelky o nesprávném Vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území (VVURÚ) – MÚK Beranka a přivaděče k mimoúrovňové křižovatce

Navrhovatelka namítá, že MÚK Beranka není vymezena jako plocha nadmístního významu v textové části Aktualizace č. 1 ZÚR, a proto není zřejmé, zda jsou řádně vyhodnoceny i vlivy na udržitelný rozvoj území dle stavebního zákona. Ve VVURÚ je MÚK Beranka zmiňována na straně 27 v přehledu ukončených či probíhajících posouzení vlivů veřejně prospěšných staveb, dále na straně 180 v kapitole A. 7, kde se uvádí pouze souhlas s podmínkami, stejně jako na straně 289 a dále na straně 232, kde v tabulce č. 44 jsou hodnoceny vlivy na soustavu Natura 2000. Samostatně je sice posuzována v příloze č. 5, avšak pouze zdánlivě, neboť jde o naprosto shodné vyhodnocení, jako u ostatních záměrů. Zřetelně viditelná je v grafické části VVURÚ, je však hodnocena v nulové variantě, i

v aktivní variantě – základním řešení. Nulová varianta je stavem území v případě ZÚR vydaných dne 17. 2. 2009 formou Opatření obecné povahy č. 8/2009. MÚK Beranka však nebyla v ZÚR z roku 2009 vymezena. VVURÚ proto vychází ze špatných vstupních údajů, je vnitřně rozporné a věcně nesprávné.

Stejně námitky navrhovatelka vyvozuje ve vztahu k přivaděči k mimoúrovňové křižovatce ve VVURÚ. Uvádí, že v příloze č. 1 ve výkresech k Akustické studii jsou přivaděče na mapách viditelné, jsou však také hodnoceny v nulové variantě i v aktivní variantě základním řešení. Pro tyto přivaděče stejně platí i to, že v ZÚR z roku 2009 nebyly vymezeny.

Ad 4. 5. a 6. Vyjádření odpůrce k VVURÚ

Odpůrce odkazuje na zjevné vyhodnocení MÚK Beranka v textové části Aktualizace č. 1 ZÚR, kde je vyhodnocena jako veřejně prospěšná stavba Z/504 v příloze č. 5 VVURÚ a to z hlediska vlivu na veškeré složky životního prostředí. Případná shoda s texty hodnocení jiných navrhovaných oblastí a koridorů nesnižuje hodnotu hodnocení dané stavby. Odpůrce vysvětluje, že v nulové variantě jsou ve výpočtu Akustické a Rozptylové studie vyhodnoceny stavby, které bylo možné v případě schválení původních zásad do území umístit. MÚK Beranku bylo možné, dle schválených původních zásad, do území umístit, byť v zásadách absentovaly mimoúrovňové křižovatky, dle tehdejšího náhledu na podrobnost řešení ZÚR. Neznamená to však, že nebyly součástí předpokládané dopravní infrastruktury. Pokud rozsudky Nejvyššího správního soudu rušily části ZÚR právě z důvodu, že v nich nebyly zakresleny mimoúrovňové křižovatky, znamená to současně to, že tam být zakresleny měly, protože je ZÚR předpokládaly.

Odpůrce nesouhlasí s podstatou polemiky navrhovatelky ohledně vyhodnocení přivaděčů k mimoúrovňové křižovatce. Jejich absence v textové a grafické části neznamená, že nemohou být v rámci vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území hodnoceny. Akustická a Rozptylová studie zahrnuje větší rozsah staveb, než je v zobrazovací podrobnosti zásad. Rozptylová studie vyhodnocuje i drobné, stacionární zdroje znečišťování ovzduší, stejný případ se tak týká přivaděčů. Jestliže soudy trvají na tom, že vyhodnocení musí obsahovat synergické a kumulativní vlivy, pak je nemožné tyto vlivy popsat, pokud by se abstrahovalo od prvků, které nejsou v ZÚR upraveny. Takové hodnocení by bylo bezcenné, neboť naprostá většina hodnocení vychází ze zdrojů a prvků, které specifikuje až územní plán. Do nulové varianty VVURÚ bylo vyhodnocení přivaděče zahrnuto proto, že by bylo možné tento přivaděč postavit i za platnosti ZÚR před aktualizací, neboť jeho umístění se odvíjí od územního plánu.

7. Tvrzení navrhovatelky – nedostatečné vypořádání připomínek

Navrhovatelka tvrdí, že v důsledku toho, že MÚK Beranka a její přivaděče nebyly řádně vymezeny a posouzeny z hlediska vlivů na životní prostředí, nebyly vytvořeny podmínky pro rozhodování ve vztahu k ochraně obyvatel a její připomínky byly vypořádány zcela nedostatečně. Navrhovatelka tvrdí, že v připomínkách požadovala řádné vymezení záměru, řádné vymezení přivaděče k MÚK, přepracování vyhodnocení vlivů na životní prostředí a přepracování VVURÚ. Vypořádání připomínek považuje za nedostatečné, v rozporu správními předpisy a judikaturou správních soudů v rozsudcích č. j. 1Ao 3/2008 – 136 a č. j. 4Ao 5/2010 – 48 (nedostatek rozhodovacích důvodů, způsobujících nepřezkoumatelnost OOP). Poukazuje na hierarchii územního plánování, na odlišnost

stanovisek SEA a EIA a s tím, že proti výtkám navrhovatelky nelze argumentovat procesem EIA.

Navrhovatelka namítá nesprávné vypořádání připomínky o špatném vyhodnocení nulové varianty bez MÚK Beranka, kdy pořizovatel uvedl, že nemá jiný dopravní modelový podklad k dispozici a nebude vytvářet neefektivně jiný model. Navrhovatelka tvrdí, že pořizovatel je povinen naplňovat své zákonné povinnosti, včetně řádného vyhodnocení vlivů v nulové variantě a nikoli rozhodovat o plnění či neplnění těchto povinností.

Navrhovatelka tvrdí, že jejím připomínkám a požadavkům na řádné vymezení záměru a přepracování VVURÚ nebylo ze strany odpůrce vyhověno s odkazem na jejich údajné vyřešení ve schválené PÚR nebo v následných, vstupních, územně plánovací dokumentace a správních řízeních.

Ad 7. Vyjádření odpůrce k vypořádání připomínek

Odpůrce uvádí, že připomínky nelze vypořádat tak, aby požadavky navrhovatelky byly uspokojeny, ale je třeba odůvodnit, proč byly její připomínky či požadavky odmítnuty. Odpůrce poukazuje na to, že vypořádal veškeré připomínky navrhovatelky, a to s řádným uvedením důvodů. Uvedl, že navrhovatelka své připomínky směřovala do míry podrobnosti a namítala, že určitá otázka má být upravena v ZÚR, kdežto podle odpůrce postačí vymezení v územním plánu. Odpůrce odkázal na význam územního plánu a na ZÚR jako dokument nadřazený. Odkaz na územní plán není popřením kontinuity procesu, ani popřením hierarchizace právního řádu v tom, že by normy vyhlášky byly víc než zákon, ale je pouze zhodnocením práva jako celku. Význam územního plánu nelze popírat ani v určité kontinuitě procesů. Při volbě variant je stav nastolený územním plánem jednou z možností a odpůrce považuje za legitimní pracovat i s existencí současného plánu jako s realitou, která může rozhodování pořizovatele ZÚR ovlivnit. Odpůrce nesdílí názor, že pokud některé připomínky akceptoval, je postup pořizovatele nezákonný. Návrh Aktualizace č. 1 ZÚR nemusí být znovu projednán podle § 39 odst. 5 stavebního zákona. Není závazné, že každá dílčí změna, která prochází doplněním odůvodnění, by měla vést k opakování projednání.

K námitce nesprávného vyhodnocení připomínky navrhovatelky, týkající se nulové varianty odpůrce cituje z vypořádání připomínek, týkajících se modelového podkladu vyhodnocení nulové varianty, tj. bez MÚK Beranka, z něhož je patrné, že bylo pracováno s výstupy z dopravního modelu, odvozeného z platného územního plánu hl. m. Prahy, který je vypracován jako maximalistický rozvoj území a vývoj dopravy, který nebude s velkou pravděpodobností vždy naplněn, tzn., že výsledek bude ve skutečnosti příznivější. Pro VVURÚ je výstup z takového dopravního modelu rozhodující, je vytvářen v náročném, časovém a ekonomickém procesu, vyžadujícím odborné zázemí. Praha takový model má a více než 15 let ho soustavně buduje a aktualizuje. Umožňuje modelování výhledové dopravní situace, ve vazbě na plánovaný rozvoj dopravní infrastruktury. Z tohoto důvodu bylo při zpracování Aktualizace č. 1 ZÚR použito tohoto dlouhodobě a systematicky zpracovávaného modelu, který reflektuje uvažované záměry rozvoje hlavního města Prahy a jeho okolí. Nemělo by smysl vytvářet ad hoc speciální model na hlubší úrovni s dopravní sítí, jen na úrovni vymezené v Aktualizaci č. 1 ZÚR. Tím by se protismyslně vyloučila možnost hodnocení eventuelních kumulativních a synergických vlivů se záměry vymezenými, byť nižší územně plánovací dokumentací. Postup pořizovatele tedy nebyl svévolný, ale na výsost racionální a logický.

8. Tvrzení navrhovatelky – absence odůvodnění záměru plochy MÚK Beranka.

V souvislosti s námitkou o nevymezení MÚK Beranka navrhovatelka namítá nedostatky tohoto vymezení v odůvodnění OOP. Uvádí, že se zde objevují pouze dvě zmínky a to MÚK Beranka jako součást kusého výčtu nově navržených veřejně prospěšných staveb. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Ao 6/2011-100 a 1 Ao 3/2008-136, která vyslovuje nezbytnost odůvodnění vypořádání uplatněných připomínek a námitek, má navrhovatelka má za to, že jde-li o aktualizaci ZÚR, je povinností pořizovatele pečlivě odůvodnit všechny nově navržené změny proti původnímu stavu.

Ad 8. Vyjádření odpůrce k odůvodnění záměru

Odpůrce uvádí, že navrhovatelkou citované rozsudky Nejvyššího správního soudu se týkají ustanovení § 60 odst. 3, § 58 odst. 1 a 2 stavebního zákona a tak se vztahují k proceduře vymezení zastavěného území pro případ absence územního plánu. První rozsudek se vztahuje k vypořádání námitek, druhý rozsudek k zastavitelnému území, na ZÚR se vztahují pouze obecná ustanovení správního řádu a stavební zákon pak zvláštní požadavky na odůvodnění zásad neklade. Nicméně odpůrce má za to, že zásady jsou v OOP dostatečně odůvodněny, celé odůvodnění je pojato jako celek a dává podle odpůrce souvislou představu pro zdůvodnění záměru, proč byly zásady přijímány a proč pořizovatel a následně zastupitelstvo zvolili příslušné řešení. Součástí odůvodnění je vypořádání námitek a připomínek, z nichž jsou seznatelné důvody, které osvětlují motivy postupu pořizovatele a odpůrce.

9. Tvrzení navrhovatelky - chybějící koordinace se Středočeským krajem

Navrhovatelka tvrdí, že MÚK Beranka je situována v blízkosti Středočeského kraje, avšak její přivaděče nejsou pro území Středočeského kraje vyhodnoceny, nemohlo tedy dojít ani k vyhodnocení vlivu na životní prostředí. Provedené VVURÚ znečištění ovzduší zahrnuje obyvatelstvo na území hl. m. Prahy, nikoliv již Středočeského kraje, to vyplývá z Rozptylové a Akustické studie, které nezapočítávají do počtu negativně ovlivněných obyvatel i obyvatele za bezprostředními hranicemi hl. m. Prahy.

Ad 9. Vyjádření odpůrce k chybějící koordinaci se Středočeským krajem

Odpůrce uvádí, že na úrovni ZÚR plní koordinační postupy Politika územního rozvoje, která řeší přeshraniční otázky. Středočeský kraj byl dotčeným orgánem a mohl uplatnit všechna práva jako každý jiný dotčený orgán a pokud by se konkrétní občan dovolával svých v procesu vypořádání připomínek, pořizovatel by je vypořádal. Vazbu na navazující dopravní síť pro Středočeský kraj pak řeší podrobnější dokumentace – územní plán obce, Aktualizace č. 1 ZÚR to vysloveně ukládá ve své výrokové části, v kapitole 5, kdy dopravní model počítá i s dopravními vazbami na území Středočeského kraje. Z výkresové Akustické a Rozptylové studie vyplývá, že dosah možných negativních vlivů MÚK Beranka nepřesahuje hranice území Středočeského kraje.

10. Tvrzení navrhovatelky - neposouzení kumulativních a synergických vlivů

Navrhovatelka tvrdí, že ve výkresech k VVURÚ – v příloze č. 7 Hodnocení kumulativních a synergických vlivů je sice MÚK Beranka zakreslena, ale není pro ni identifikován žádný kumulativní ani synergický vliv, na stejném území je přitom vymezena územní rezerva pro koridor VRT Praha – Brno a jsou provozovány záměry dálnice D11, což

je rozšíření na třípruhové uspořádání a přivaděč z MÚK do ulice Ve Žlábku a dále silniční doprava po pozemní komunikaci ulice Božanovská, spojující Horní Počernice s Klánovicemi a Běchovicemi, tyto vlivy považuje za nesporné a odporující zákonu č. 100/2001 Sb., Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES, o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí a stavebnímu zákonu. Navrhovatelka odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 7/2011-547 a na č. j. 8 Ao 2/2010-644, č. j. 3Ao 1/2007-2010, týkající se posuzování koncepcí z hlediska kumulativních a synergických vlivů, optimálně v rámci pořizování ZÚR, kdy je možné se ještě zabývat variantami řešení a reagovat tak na případná zjištění synergického působení jednotlivých záměrů tak, aby nedocházelo zbytečně ke škodám na životním prostředí.

Ad 10. - Vyjádření odpůrce k neposouzení kumulativních a synergických vlivů

Odpůrce poukazuje na to, že záměr vysokorychlostní tratě je v současnosti veden v územní rezervě, což znamená, že se ve vyhodnocení vlivu neposuzuje, požadavek navrhovatelky je tedy v rozporu s ustanovením § 36 odst. 1 stavebního zákona. Ve vztahu k dalším dopravním stavbám odpůrce uvádí, že všechny možné spolupůsobící návrhy byly zohledněny, protože se vycházelo z dopravního modelu s větší podrobností, než jsou ZÚR. V přílohách č. 7 a 8 VVURU jsou vymezena konkrétní území, kde může ke kumulativním a synergickým vlivům jednotlivých staveb či prvků docházet, poukazuje konkrétně na kapitulu A3, na kapitulu A4, A6 a A7, kde je provedeno zhodnocení kumulativních a synergických vlivů pro posouzení variant řešení a je zde uveden návrh kompenzačních opatření. Dále v kapitole A12 z hlediska nadlimitně zasaženého území hlukem a emisemi NO₂ a PM₁₀ byly kumulativní vlivy vyhodnoceny jako veškeré plochy, kdy je možné očekávat nadlimitní zatížení území hlukem či znečištění ovzduší, jedná se o takzvaná možná místa vzniku kumulativních vlivů, tato místa jsou identifikována ve výkresech A přílohy č. 8 VVURÚ. Hodnocení kumulativních a synergických vlivů je i v příloze č. 7 VVURÚ, která je doložena výkresy A – F v příloze č. 8.

11. Tvrzení navrhovatelky – rozpor s Politikou územního rozvoje (PUR)

Navrhovatelka tvrdí, že MÚK Beranka nebyla řádně vymezena a posouzena v napadeném OOP v souladu s Politikou územního rozvoje (usnesení vlády č. 929 ze dne 20. 7. 2009), neboť Politika územního rozvoje MÚK Beranku nijak blíže nevymezuje. Navrhovatelka vytyčila z bodu 80 PUR úkoly pro územní plánování tak, že a) kraje mají v ZÚR upřesnit vymezení ploch a koridorů dopravní infrastruktury při respektování důvodů vymezení a kritérií a podmínek pro rozhodování dále, že c) příslušné kraje a obce mají postupovat při pořizování územně plánovací dokumentace v souladu s kritérii a podmínkami pro rozhodování o změnách v území a také, že d) kraje při pořizování územně plánovací dokumentace řeší územní souvislosti vymezených koridorů a ploch. V souvislosti s tím navrhovatelka tvrdí, že MÚK Beranka nebyla řádně vymezena a posouzena, tak aby byly v OOP řešeny její územní souvislosti s ostatními vymezenými koridory a plochami, ze strany odpůrce tím nebylo vyhověno této PUR a v této souvislosti nebylo ani vyhověno připomínkám navrhovatelky.

Ad 11. Vyjádření odpůrce k rozporu s Politikou územního rozvoje

Odpůrce uvádí, že PUR 2008 nemohla řešit podrobnou otázku MÚK Beranka, PUR 2008 neobsahuje vymezení mimoúrovňových křižovatek, v této PUR je však u bodu 97 uveden koridor dálnice D 11 a schéma č. 5 - doprava silniční dálnice D11 je vymezena jako

stavová, takže i na ní se vztahuje v PUR bod 79 rozhodování o změnách v území. Aktualizace č. 1 ZÚR plní návrhem MÚK v PUR bod, týkající se úkolů územního plánování, a to požadavek uvedený v odst. a) tím, že upřesňuje koridor dálnice D11 vymezením MÚK Beranka, dále požadavek uvedený v odst. b), že příslušné kraje a obce zajistí územní ochranu vymezených koridorů a ploch případně územní rezervou, odst. c), podle něhož v souladu s kritérii a podmínkami uvedenými v PUR navržená MÚK Beránka zajišťuje vyšší kvalitu dopravy a představuje nejméně konfliktní řešení s ochranou krajiny a přírody v daném území a konečně odst. d), kdy územní souvislosti vymezených koridorů a ploch jsou v Aktualizaci č. 1 ZÚR zobrazeny v grafické části výroku ve výkresu č. 1. Odpůrce opětovně poukázal na dopravní model, odvozený z platného územního plánu Hlavního města Prahy, který zahrnuje i část Středočeského kraje. Uvedl, že Ministerstvo pro místní rozvoj ČR ve svém stanovisku k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR ze dne 22. 7. 2013 neshledalo nedostatky z hledisek zajištění koordinace využívání území s ohledem na širší územní vztahy a mezinárodní závazky a v souladu s PUR. Odpůrce dodal, že případný konflikt s PUR by musel být rozporem s konkrétním úkolem nebo vymezením a nikoliv s obecnými důsledky a předpoklady stavebního práva.

12. Tvrzení navrhovatelky - nesplnění podmínek stanoviska Ministerstva životního prostředí.

Navrhovatelka tvrdí, že stanovisko Ministerstva životního prostředí k návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR je podmíněno několika požadavky, přičemž ve stanovisku k VVURÚ ministerstvo konstatuje, že i přes úpravu a doplnění hodnocení kumulativních a synergických vlivů, zůstává vyhodnocení nepřehledné, neposkytuje podklad pro rozhodování o koncepci a neposkytuje jasné a přehledné informace o vlivech jednotlivých navrhovaných oblastí, ploch a koridorů na životní prostředí. Dle ministerstva nebyla provedena syntéza rozsáhlých podkladových materiálů, aby bylo možno dovodit jasné a srozumitelné závěry k jednotlivým navrhovaným plochám a koridorům. Navrhovatelka tvrdí, že tato připomínka ministerstva je platná i pro napadené OOP v části MÚK Beranka, a to i ve vztahu k požadavku ministerstva na uvedení opatření, která budou vztažena ke konkrétní ploše či koridoru a jejich vlivu na území.

Ad 12. Vyjádření odpůrce k nesplnění podmínek stanoviska ministerstva životního prostředí

Odpůrce nepochybně stanovisko Ministerstva životního prostředí, které se týkalo procesu VVURÚ, na které poukazuje navrhovatelka, nicméně vyhodnocení vlivu, které vypracoval pověřený subjekt, bylo na základě navrhovatelkou zmíněného stanoviska doplněno a v přehledu uvádí, jak bylo doplněno v jednotlivých bodech a dopracováno. Nebylo možné splnit pouze požadavek, který se týkal návrhu nových komunikací s ochranným pásmem, neboť v rámci ZÚR nejsou ochranná pásma komunikací vymezována, protože jdou mimo podrobnost zásad, zásady vymezují pouze koridory pozemních komunikací (dálnic, rychlostních silnic, Pražského okruhu a koridory pozemních komunikací s celoměstským významem), nikoliv konkrétní pozemní komunikací. Dokumentace tedy byla doplněna dle požadavku ministerstva a ministerstvo v rámci svého vyjádření k veřejnému projednání ze dne 18.12.2013 toto doplnění potvrdilo jako dostačující. Odpůrce z tohoto stanoviska ve svém vyjádření cituje a uvádí, že toto dokládá konečný soulad vyhodnocení s postupem ministerstva. Závěr o bezrozpornosti postojů s ministerstvem a s vypořádáním všech připomínek pak potvrzuje i další stanovisko Ministerstva životního prostředí ze dne 13. 6. 2014, vydané v souladu s § 39 odst. 4 stavebního zákona, které bylo vypracováno i na základě vyhodnocení připomínek navrhovatelky včetně jejich podstaty, kterou byla tvrzení o nesplnění požadavku ministerstva.

13. Tvrzení navrhovatelky - posouzení vlivu na evropsky významné lokality – soustava Natura 2000

Navrhovatelka s odkazem na zákon č. 100/2001 Sb. a zákon č. 114/1992 Sb. poukazuje na to, že v dané věci VVURÚ – příloha č. 4 hodnocení Natura na str. 10 uvádí blízkost oblastí EVL Blatov a Xaverovský háj ve vzdálenosti 1,2 km od návrhu s tím, že tato lokalita je oddělena polem a zčásti lesem a vliv lze vyloučit. Takovéto posouzení dle navrhovatelky nenaplnuje požadavky uvedených zákonů. Posouzení dle jejího názoru opomíjí přivaděče na MÚK Beranka, které se dostanou do mnohem větší blízkosti soustavy Natura 2000.

Ad 13. Vyjádření odpůrce k posouzení vlivu na evropsky významné lokality- soustava Natura 2000.

Odpůrce neshledává, z čeho navrhovatelka vyvozuje negativní ovlivnění evropsky významných lokalit, jestliže ve vyhodnocení zásad jsou dotčené lokality identifikovány jako bez vlivu. Vyhodnocení má povahu expertního soudu, k němuž pořizovatel dospěl procedurálně správným způsobem a který vypadá věrohodně, umístění prvků včetně MÚK Beránka je jednoznačně uvedeno a k neumístěným prvkům (přivaděč) se posouzení samostatně nevypracovává a tyto prvky vstupují pouze do kumulativních a synergických posouzení. Nad rámec těchto úvah odpůrce dodává, že předmětem ochrany EVL jsou rostlinná společenstva a negativní vliv znečištění ovzduší na volně žijící organismy nebyl kvantifikován a nejsou pro něj stanoveny zákonné limity. Z těchto důvodů se odpůrci jeví námitka navrhovatelky jako nevěcná.

14. Tvrzení navrhovatelky - nadměrná hluková zátěž a její nesprávné vyhodnocení

Navrhovatelka namítá, že v oblasti umístění MÚK Beranka jsou již dnes překračovány závazné limity hluku, zároveň je plánované významné přiblížení obytné zástavby a pozemků určených k bytové zástavbě MÚK Beránka a záměr koridoru VRT Praha – Vídeň, což znamená značné riziko, že stavbu nebude možné realizovat z důvodu překračování závazných limitů hluku stanovených v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. ani při realizaci dostupných protihlukových opatření. Z hlediska prověření z pohledu budoucího zatížení území navrhovatelka odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Praze č. j. 50 A 24/2012-64 s tím, že předmětný záměr by již měl být ve stadiu OOP vyhodnocen jako nerealizovatelný. Navrhovatelka je přesvědčena, že schválením napadeného OOP byl vytvořen předpoklad pro zatížení území lidskou činností nad míru únosného a přínosného zatížení a tím i k ohrožení požadavku ochrany veřejného zdraví životního prostředí. Hrozba těchto důsledků nebyla v rámci pořizování a vydávání OOP odpůrcem adekvátně vyhodnocena a nebyla přijata žádná opatření, jež by mohla poškození zabránit. Tímto postupem pořizovatele a odpůrce byla porušena ustanovení § 12 a 13 zákona č. 17/1992 Sb a § 18 odst. 1 a § 19 odst. 1 písm. c) a m) stavebního zákona. Mimo jiné nebyla zabezpečena ochrana staveb sloužících k bydlení dotčeným záměrem, tedy i domů a bytů ve vlastnictví navrhovatelů jakožto chráněných objektů ve smyslu § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. a tím bylo porušeno právo navrhovatelky na ochranu vlastnictví. Postup byl v rozporu se zásadou zákonnosti dle § 2 odst. 1 správního řádu a zásadou minimalizace zásahu do práv a zájmů dle § 2 odst. 3 správního řádu.

15. Tvrzení navrhovatelky - nedodržení vzdálenosti MÚK

Navrhovatelka poukazuje na to, že podle ČSN 736101 – tabulka 21 má být vzdálenost křižovatek na silnicích a dálnicích v určitém odstupu minimálně 4 km a tento požadavek v dané věci není splněn.

Ad 14. a 15. Vyjádření odpůrce – k nadměrné hlukové zátěži a k nedodržení vzdálenosti MÚK

Odpůrce považuje uvedené námitky z hlediska Aktualizace č. 1 ZÚR za nesprávné a to z několika důvodů. Předně záměr VRT se vede pouze v územní rezervě a z hlediska posuzování se nehodnotí, odpůrce také považuje za nelogickou úvahu navrhovatelky, že by budoucí bytová zástavba byla ohrožena hlukem. Uvádí, že pokud si v území jednotlivé záměry hypoteticky konkurují, zpravidla se prosadí ten, který se realizuje jako první. Následná zástavba je možná pouze po posouzení podmínek pro tuto zástavbu přičemž budoucí vlastníci by měli být srozuměni s tím, že pokud budou chtít stavět, tak budou muset akceptovat míru dosaženého plánování v oblasti. Podobně jako by navrhovatelka měla být srozuměna s tím, že nejméně od roku 1999 je mimoúrovňová křižovatka v platném územním plánu včetně přivaděče. Uvedené důvody mohou být legitimním argumentem pro to, zda nějaký záměr politicky prosazovat či nikoliv, ne však důvodem nezákonnosti OOP. Úvaha, že přijetí nějakého závěru možná ovlivní v budoucnu záměry jiné, nemůže zakládat nezákonnost zásad územního rozvoje. Námitky navrhovatelky jsou nejen bezvýznamné, ale nejsou ani věcně pravdivé. Podle Akustické studie k aktualizaci zásad, mapy č. 3 a 4 budou i po realizaci předmětné stavby hygienické limity pro denní i noční hluk na pozemcích navrhovatelky s rezervou plněny.

K nedodržení vzdálenosti MÚK dle ČSN odpůrce poukazuje na vývoj technických norem a na to, že zásady územního rozvoje mohou umístit něco, co se může v budoucnu dostat do souladu s normou v době, kdy bude záměr realizován. Navrhovatelka navíc necituje normu celou, ale pouze její část, která ji zdánlivě dává za pravdu. V uvedené normě v kapitole 11 podkapitole 11.2 se totiž dále uvádí, že tyto vzájemné vzdálenosti lze v blízkosti větších sídelních útvarů nebo rozsáhlých průmyslových aglomerací a při rekonstrukcích silnic snížit až o 50%, tomuto odpovídají uvedené úseky. Dotčeným orgánem pro stavbu MÚK je ministerstvo dopravy. To souhlasilo s řešením předkládaným v aktualizaci zásad i z hlediska prosazování technických norem a současně byl na stavbu zpracován ministerstvem dopravy dne 28. 2. 2014 záměr projektu, kterým dalo ministerstvo souhlas k přípravě stavby pro fázi územního řízení a kdy řešilo i otázku napojení mimoúrovňové křižovatky ve vztahu k normě ČSN 73 6101. Na základě souhlasu svého silničního správního úřadu a ministerstva vnitra souhlasilo s realizací stavby. Odpůrce nepovažuje MÚK Beranka za zbytečnou, neboť potřeby křižovatky nemohou vycházet pouze ze vzdáleností křižovatky na mapě, ale z dopravních studií a potřeb. Z věcného hlediska je vybudování křižovatky v zájmu dopravní obslužnosti a usilují o ni především místní městské části. Křižovatka byla projednána v kontextu dopravní situace v Praze a všechny složky, které se k ní mohly vyjádřit, se k ní vyjádřili jako k potřebné. Odpůrce přikládá Memorandum městských částí o společném postupu, stanoviska komise ministerstva dopravy a ministerstva vnitra, z nichž plyne, že rozhodnutí o umístění je podloženo reálnou potřebou, která byla dlouhodobě diskutována na úrovni státní správy i samosprávy.

16. Tvrzení navrhovatelky - nepřiměřenost vymezení a rozpor se zásadou proporcionality

Navrhovatelka s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Ao 1/2009-120 a č. j. 1 Ao 1/2005-98 namítá, že každý záměr v ZÚR musí být hodnocen z hlediska

potřebnosti, vyvozené ze zásady proporcionality, zda opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl při co nejmenším omezení adresátů tohoto opatření. Navrhovatelka tvrdí, že MÚK Beranka je zcela zřejmě nadbytečnou stavbou, protože v nejbližším okolí D11 existují dva jiné dálniční sjezdy z předmětné D11, a to u obce Jirny sjezd č. 8 ve vzdálenosti pouhých 4,5 km od MÚK Beránka a dále sjezd (ukončení D 11) ve vzdálenosti 3,5 km. Za zcela chybný a věcně nesprávný považuje předpoklad, že by MÚK Beranka zabránila průjezdu Počernic. To vyplývá z faktu, že o cca 500 m východně po ulici Náchodské existuje funkční propojení ulice Náchodské s rychlostní komunikací R10 (tj. ulice Ve Žlábku), která neodklání tranzitní dopravu ulic Náchodskou, přestože je běžně využívána. Navrhovatelka je toho názoru, že zájem realizovat stavbu MÚK Beranka je prosazován zejména soukromými developery, kteří mají snahu zastavět současná pole podél Klánovic masivní rezidenční zástavbou a tato komunikační stavba je pro tyto developery jedním z klíčových předpokladů nutných k dosažení příslušných stavebních povolení. Navrhovatelka upozorňuje na nebezpečný fenomén tzv. salámové metody, uplatňované v podobných řízeních, kdy schvalováním zdánlivě marginálních změn územně plánovací dokumentace lze následně docílovat realizace velkých celků. Dochází k podcenění kumulativních vlivů celku ve studiích EIA. Navrhovatelka tvrdí, že v případě plánování dopravních staveb je třeba zastávat ten postoj, že dopravní stavby se mají navrhovat tam, kde daná stavba je prokazatelně potřebná a kde nezničí životní prostor dalším obyvatelům hlukovou a emisní zátěží, negativně ovlivňujícími zdraví, životy a komfort občanů. Za odůvodnitelné stavby považuje obchvaty městských sídel, které vedou v dostatečné vzdálenosti nebo rychlostní komunikace se stejnou ochranou, vedené neobydlenými lokalitami. Případná MÚK Beranka nezamezí průjezdu Počernicemi. Navrhovatelka podotýká, že hlavní průjezdní trasa Počernicemi je zde od počátku vzniku obce a naopak přivede dopravní provoz do lokality nyní zcela bez dopravního zatížení. Navíc vytvoří riziko tranzitního propojení, kdy se tato komunikace stane vítanou zkratkou pro tranzitující dopravu. Uvádí, že neexistuje žádná analýza, která by zdůvodnila stavbu MÚK Beranka a připojovací komunikace. V neposlední řadě poukazuje i na fakt, že Klánovice a park Čihadla jsou jednou z pouze 3 klidových zón, vyhlášených v hlavním městě Praha a záměr MÚK Beranka je v přímém rozporu se statutem Klánovic jako zóny klidu. Dle navrhovatelky je tedy MÚK Beranka v rozporu s požadavkem na dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů podle § 18 odst. 2 a úkolem územního plánování podle § 19 odst. 1 písm. b), d), e) a i) stavebního zákona. Při pořizování napadeného OOP nebyl prokázán žádný veřejný zájem na realizaci MÚK Beranka.

Ad 16. Vyjádření odpůrce k nepřiměřenosti vymezení a rozporu se zásadou proporcionality

Odpůrce uvádí, že takzvané algoritmy přezkumu opatření obecné povahy, tj. i zásada proporcionality vytčená judikaturou Nejvyššího správního soudu doznala změn od doby, kdy původně neexistovala hmotně právní kritéria přezkumu opatření obecné povahy. Zmiňuje, že zákonodárce na judikaturu NSZ reagoval novelou soudního řádu správního, provedenou zákonem č. 303/2011, jíž vložil do tohoto řádu základní hmotně právní rámec přezkumu tak, že algoritmus spočívající v legitimním účelu a přiměřenosti zákonodárce subsumoval pod pojem zákonnost. Poukazuje na znění ustanovení § 101d odst. 2, které důvody zrušení opatření obecné povahy spojuje s jeho nezákonností. Podle odpůrce tedy nelze aplikovat test pouze ve světle obecné přiměřenosti, jak plyne z ústavního pořádku a obecně z ústavního principu správního práva. Z hlediska zákonnosti nelze opomíjet, že opatření obecné povahy je dílem opatření odborným a v konečném gardu opatření politickým. Poukazuje na to, že opatření obecné povahy přijímá zastupitelstvo jako politický orgán a tedy prvním soudcem přiměřenosti je zastupitelstvo, které rozhoduje, jakým směrem se má kraj ubírat. Odpůrce poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 6/2010, v němž tento soud uvedl,

že v procesu územního plánování není nikdy možné zajistit rozvoj ku prospěchu všech za současné záruky dosavadních standardů života pro všechny, kterých se územní plány týkají. Zabýval se považováním řady zájmů soukromých i veřejných s tím, že obecné rozhodnutí o distribuci zátěže je politickou diskrecí a že není přiměřené, aby soudní moc do konkrétních, odůvodněných a zákonných věcných rozhodnutí územní samosprávy zasahovala nepřiměřeně. Nejvyšší správní soud při hodnocení zákonnosti územně plánovací dokumentace uvedl, že se řídí zásadou zdrženlivosti (viz rozsudek sp. zn. 2 Ao 2/2007) a ke zrušení územně plánovacího opatření obecné povahy by měl přistoupit, pokud by došlo k porušení zákona v nezanedbatelné míře. Odpůrce uvádí, že dosavadní judikatura správních soudů byla korigována Ústavním soudem, který poukázal na význam místní samosprávné moci, do které nelze zasahovat nad míru přiměřenou s výjimkou zásahů zcela nezbytných. Na tom nic nemění, že se navrhovatelka v testu přiměřenosti dovolává práva na příznivé životní prostředí. I ochrana životního prostředí má v platném právu procedurální charakter a nepředstavuje omezení základního principu rozhodování s důrazem na kvalifikované rozhodování, který je skrze vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území naplněn. Vize navrhovatelky jaké dopravní stavby mohou z hlediska potřebnosti obstát, nemá oporu v současném právu a její úvaha je vnitřně neudržitelná, protože ty stavby, které považuje za legitimní, je třeba nějak napojovat, což je právě cílem předmětné MÚK Beranka. Předpoklady navrhovatelky a její úvahy o potřebnosti staveb mají smysl v politické diskusi, není však přípustné aby základní funkci politického soudu, vyhrazenému samosprávnému územnímu celku, přebíral soud. Námitky navrhovatelky o potřebnosti stavby nejsou ani věcně důvodné, neboť navrhovatelka pracuje pouze se statickými hodnotami v podobě měření vzdálenosti křižovatek, nemá žádnou argumentační oporu na základě dopravně inženýrského posouzení, které je odborné a je potvrzeno i odbornou dílčí studií, kterou si nechala zpracovat Městská část Praha 20, tato městská část je postižena nárůstem dojížděky za prací z území Středočeského kraje, kterou prochází historická komunikace ve stopě ulice Náchodské. Na základě sčítání dopravy dostupného v ročenkách dopravy Prahy 20, lze vysledovat a doložit nárůst intenzit automobilové dopravy, je tedy přirozené, že jsou hledány cesty, jak snížit zatížení hlavních ulic městské části. Za účelem ověření a záměrů napojení vnější komunikační sítě (silnice II/611) na nadřazenou síť (dálnice D11) s cílem odlehčit vnitřní komunikaci u ulice Náchodské si městská část nechala zpracovat dopravně inženýrskou studii městské části Praha 20 v lednu 2013, která posloužila jako podklad pro zpracování strategie rozvoje městské části. Tato studie potvrdila, že předpokladem pro snížení zatížení ulice Náchodské od tranzitní dopravy je přesměrování na nadřazenou síť v tomto případě na dálnici D11, k tomu je nezbytný napojovací bod v podobě MÚK Beranka. Odpůrce poukazuje na to, že sama městská část usiluje o co nejrychlejší realizaci a vede o tom jednání s investorem. Městskou část Praha 20 podpořily v tomto ohledu i sousední městské části: Praha 14, Praha – Dolní Počernice, Praha- Klánovice, Praha – Běchovice i mimopražské obce Radonice, Zeleneč a Šestajovice, které uzavřely již odpůrcem zmíněné Memorandum o společném postupu při přípravě a realizaci silničního propojení nadřazené komunikační sítě Náchodská a MUK Beranka. Nejbližší MÚK na D11 od silničního okruhu kolem Prahy směr Hradec Králové je v současné době MÚK Jirny, která je vzdálena 8,5 km od křižovatky se silničním okruhem kolem Prahy, což je pro uvedenou rozvíjející se oblast východního sektoru hl. m. Prahy a navazujícího území Středočeského kraje zcela nevyhovující a nedostatečné. Odpůrce následně uvádí konkrétní návazný komunikační systém spojený křižovatkou s D11 ve 4 bodech. v němž vypracovává nezbytnost dopravního napojení. Tím umístění křižovatky považuje za zcela důvodné.

Odpůrce ze všech uvedených důvodů navrhl, aby soud návrh na zrušení opatření obecné povahy zamítl.

Navrhovatelka v replice upřesnila jednotlivé body doplňující argumentací, na kterou je v posouzení návrhu reagováno.

III. Osoba zúčastněná na řízení

Navrhovatelka s podaným návrhem označila za osobu zúčastněnou na řízení ředitelství silnic a dálnic a soud toto označení osoby zúčastněné na řízení respektoval.

Osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření k návrhu se ve stručnosti připojila k argumentaci odpůrce s tím, že svá tvrzení odpůrce na rozdíl od navrhovatelky řádně doložil. Uvedla, že pořizovatel volil takové postupy, aby všechny výsledky obstály ve světle právní úpravy dle stavebního zákona, a to jak ve znění před novelou, tak i ve znění po jeho novele. Pokud by byl použit zákonem stanovený způsob, který namítá navrhovatelka, tj. postup před novelou, poté by tato nemohla vznést jako veřejnost připomínky. Osoba zúčastněná na řízení podotýká, že MÚK Beranka je zanesena v územním plánu od roku 1999, tj. od doby jeho schválení s účinností od 1. 1. 2000, tvar křižovatky byl upraven až změnou územního plánu schválenou usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy ze dne 3. 6. 2010. Tato změna se počala pořizovat ještě před schválením zásad územního rozvoje, konkrétně od roku 2006. MÚK Beranka byla řádně posouzena v souladu příslušnými legislativními předpisy a realizovat tuto stavbu není primárně motivováno snahou developerů, ale naopak snahou samospráv řešit dopravní situaci na svém území. Z uvedených důvodů vyjádřila osoba zúčastněná na řízení názor, že podaný návrh na zrušení opatření obecné povahy není důvodný.

IV. Jednání před soudem

Při jednání před soudem účastníci obhajovali svá stanoviska v návrhu a ve vyjádření k návrhu.

Zástupce navrhovatelky při jednání apeloval na právní úpravu danou vyhláškou č. 500/2006 Sb. ohledně odlišného vymezení veřejně prospěšných staveb a staveb nadmístního významu, za klíčovou otázku považoval nevymezení MÚK Beranka a přivaděče k této křižovatce a neposouzení kumulativních a synergických vlivů.

Zástupce odpůrce v rozsáhlém přednesu apeloval na povahu OOP, srovnával procesy posuzování MÚK před účinností ZÚR, uváděl, že absence určitého prvku v míře podrobnosti zásad nemohou vést k derogaci záměru, vyslovil se k aplikaci novely stavebního zákona, poukázal na konsens dotčených orgánů státní správy ohledně záměru a na politickou legitimitu přijímat potřebnost záměru.

V. Posouzení věci městským soudem

Městský soud v Praze se před meritorním posouzením věci samé nejprve musel zabývat tím, zda je navrhovatelka legitimována k podání návrhu na zrušení OOP, tedy, zda jsou splněny procesní podmínky řízení.

Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že napadené OOP představuje Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje, které byly vydány postupem podle § 36 a násl. stavebního zákona a jejichž záměrem v napadené části je vymezení veřejně prospěšné stavby – MÚK Beranka jako plochy nadmístního významu. Jde tedy o formu územně plánovací dokumentace, která je s účinností od 1. 1. 2006 vydávána pro úroveň velkého územního celku, v níž jsou řešeny otázky nadmístního významu, a tomu odpovídá i menší míra podrobnosti a konkrétnosti posuzování záměru. Soud toto uvádí ve vztahu k otázce aktivní legitimace proto, že podmínka aktivní legitimace k podání návrhu na zrušení OOP je splněna, pokud navrhovatel tvrdí, že opatřením obecné povahy jsou dotčena jemu náležející subjektivní práva. Protože judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že nestačí námitka nezákonnosti opatření obecné povahy či procedury vedoucí k jeho vydání, která by nebyla spojena s konkrétním dotčením právní sféry (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1Ao 1/2009-120, www.nssoud.cz), soud byl povinen, byť i v míře malé konkrétnosti ZÚR posoudit dotčenost navrhovatelky vydaným OOP.

Městský soud v Praze z katastru nemovitostí ověřil, že navrhovatelka je dle listu vlastnictví č. 556 pro obec Praha vlastníci nemovitostí parc. č. 1553/1 a p. č. 1553/2 v kat. území Klánovice, které patří k území zasaženému změnou danou předmětným OOP. Navrhovatelka byla aktivní v procesu projednávání Aktualizace č. 1 ZÚR a podala připomínky, jimiž obhajovala svá práva v území. Těmito připomínkami se odpůrce zabýval a v textové části OOP se s nimi vypořádal. Soud také vycházel z judikatury správních soudů, že „dotčenost“ na právech je nezbytně vykládat širěji, nežli jen tak, že může být naplněn pouze u vlastníků pozemků či staveb, na které přímo dopadají konkrétní změny v území a že dotčen může být – byť jen výjimečně – i vlastník pozemku (stavby) vzdálenější, má-li zamýšlená změna v území takovou povahu, že při jejím provedení je reálné podstatné ovlivnění poměrů i na tomto pozemku (stavbě). Vzhledem k tomu, že dotčení se musí posuzovat materiálně a vzhledem k tomu, že v míře vymezení území Zásadami územního rozvoje nelze konkrétnější dopady na určité stavby nejen přesněji vymezit, ale ani vyloučit, pak je třeba dovozovat, že v území Klánovic, na které se Aktualizace č. 1 ZÚR v části MÚK Beranka vztahuje, je dotčení implicitně obsaženo právě ve skutečnosti existence vlastnického práva k pozemkům a stavbám, které se zde ocitají v konfrontaci se zamýšleným záměrem v prostředí a okolí, v němž vlastníci nemovitostí realizují svá práva. Rozhodnutí o vymezení určitých ploch nadmístního významu, předpokládá-li se, že na ně mají být navázány další záměry v úrovni nižší plánovací dokumentace (např. jak tyto plochy nadmístního významu kontaktovat s místní zástavbou), naznačuje možný zásah do vlastnického práva, byť samozřejmě v různých skutkových konstelacích a s rozdílnou intenzitou. Jakkoliv nemusejí vždy územní záměry v ZÚR dopadat na vlastnická práva těch, kteří v procesu ZÚR podávají připomínky nebo kteří to tvrdí v návrhu k soudu, je třeba v míře konkrétnosti či spíše abstraktnosti ZÚR spíše přitakat aktivní legitimaci těch, kteří v procesu přijímání ZÚR podali připomínky z hlediska svých zájmů v území, je-li toto území do záměru zahrnuto.

Soud proto přitakal aktivní legitimaci na straně navrhovatelky, aniž by tomu bránila námitka odpůrce, že navrhovatelka má v daném území blíže neurčenou, rozestavěnou stavbu. Je-li navrhovatelka vlastníci nejen neurčité stavby, ale i pozemků v daném území a podala-li připomínky v procesu pořizování Aktualizace č. 1 ZÚR, nelze popřít její legitimní zájem na uchování určitých poměrů v území i do budoucna a posouzení důvodnosti jejich tvrzení. Míra

a intenzita dotčení jejich práv přijatým OOP, je následně předmětem meritorního posouzení věci.

Městský soud v Praze na základě výše uvedeného přistoupil k meritornímu projednání a rozhodnutí o návrhu, tj. k posouzení zákonnosti předmětného OOP ve smyslu § 101d odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), podle kterého je soud vázán rozsahem a důvody návrhu. Podle § 101b odst. 3 s.ř.s. při přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy.

Návrh není důvodný.

Před vlastním posouzením jednotlivých tvrzení obsažených v návrhu a postoje odpůrce k tomuto návrhu soud považuje za nejpřednější uvést, jakou optikou k přezkumu opatření obecné povahy přistupoval.

Opatření obecné povahy není standardním správním rozhodnutím, přezkoumatelným soudem podle § 65 a násl. s.ř.s. Je zvláštním rozhodnutím, při jehož přijímání a vydávání se uplatňují postupy právní i odborné povahy (pravidla pořizování ZÚR, odborné expertízy a posudky u VVURÚ a v konečné fázi i postupy politické - vydání OOP orgánem územní samosprávy). Jde tedy o rozhodnutí dílem právní, dílem odborné a ve výsledku politické. A to proto, že příprava ZÚR (tj. i aktualizace ZÚR), jejichž těžiště je v projednání záměrů dle regulí práva (norem stavebního zákona) a shromáždění odborných podkladů pro možnost a únosnost záměrů v území, je ve výsledku testována politickou vůlí zastupitelstva rozhodujícího o podobě ZÚR z hlediska většinového zájmu v území. Soud tedy přitakává názoru odpůrce v tom, že zastupitelstvo, které přijímá OOP, svou vyjádřenou vůlí testuje pořízené ZÚR, tj. zda připravený a předložený záměr odpovídá zájmu a vůli většiny, vyjádřené svobodným hlasováním, jakým směrem se má ubírat účelné a hospodárné uspořádání území kraje.

Uvedené modifikuje přístup soudu k přezkumu opatření obecné povahy. Od soudního přezkumu OOP tak lze očekávat toliko přiměřený, zdrženlivý přezkum OOP, zaměřený zejména na hledisko zákonnosti procesu jeho pořizování, při respektování zásady vyjádřené v judikatuře Nejvyššího správního soudu (č. j. 6 Ao 6/2010-103,2 Ao 2/2007-73) nebo Ústavního soudu (III ÚS 1669/11). Judikatura Nejvyššího správního soudu vychází z premisy, že rozhodnutí o zatížení určitého území je při zachování zásady poměřováním soukromých a veřejných zájmů vždy politickou diskrecí konkrétního zastupitelského orgánu územní samosprávy, a proto by ke zrušení územního plánovacího opatření měl soud přistoupit jen, pokud došlo k porušení zákona v *nezanedbatelné míře*, resp. v intenzitě, zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a opatření jako celku. Judikatura Ústavního soudu poukazuje na význam aktů místní samosprávné moci, do které lze zasahovat způsobem jen zcela nezbytným.

Optikou uvedeného proto městský soud přistoupil k přezkumu rozhodnutí tak, že posuzoval tvrzení navrhovatelky v tom smyslu, zda jsou tato tvrzení důvodná v míře nezákonnosti, která podstatným, zanedbatelným způsobem mohla mít vliv na utváření politické diskrece – tj. svobodné vůle orgánu územní samosprávy přijmout opatření. Za kritérium takové míry lze vymezit podstatnou, zanedbatelnou nezákonnost v procesu pořizování napadené části Aktualizace č. 1 ZÚR či podstatný nedostatek odůvodnění záměru nezbytný pro vytvoření politické diskrece a předpokladů pro kvalifikované a svobodné hlasování orgánu územní samosprávy.

Navrhovatelka v bodu 1. pod písm. a) návrhu uplatnila tvrzení o pochybení, která spařuje v nesprávné aplikaci ustanovení stavebního zákona ve znění účinném od 1. 1. 2013 na proces pořizování Aktualizace č. 1 ZÚR s tím, že při činnosti - společné projednání- mělo být postupováno podle předpisů platných do konce r. 2012.

K tomu soud uvádí:

Aktualizace č. 1 ZÚR byla vydána jako Opatření obecné povahy č. 43/2014 Zastupitelstvem s účinností od 2. 10. 2014. Tímto opatřením byly vydány změny ZÚR vydaných opatření obecné povahy č. 8/2009 a jejich součástí je i napadená změna č. Z/504 stavba MÚK Beranka (D11).

Uvedené Opatření obecné povahy č. 43/2014 v odůvodnění odkazuje na textovou a grafickou část Aktualizace č. 1 ZÚR. Z postupu při pořizování aktualizace vyplývá, že Aktualizace č. 1 ZÚR vychází ze závěrů územně analytických podkladů hlavního města Prahy, projednaných a odsouhlasených Zastupitelstvem hl. m. Prahy dne 31. 3. 2011, aktualizace byla vystavena k nahlédnutí od 9. 7. 2012 do 27. 8. 2012, společné projednání dle § 37 stavebního zákona probíhalo dne 25. 7. 2012, při němž byly dle § 37 odst. 2 stavebního zákona uplatněny stanoviska a připomínky, při nichž vyplynula nutnost úpravy VVURÚ. Z důvodu novely stavebního zákona se dne 19. 4. 2013 konalo opakované projednání upraveného VVURÚ a následně dne 11. 12. 2013 veřejné projednání k vydání Aktualizace č. 1 ZÚR.

V dané věci je nepochybné, že proces přijímání Aktualizace č. 1 ZÚR probíhal jako dlouhodobý a časově náročný proces od fáze návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR a jeho posouzení, dále ve fázi vlastního řízení o Aktualizaci č. 1 ZÚR, který administruje krajský úřad (odpůrce) až po návrh ke schválení v zastupitelstvu kraje. Tento proces zasáhla novela stavebního řádu učiněná zákonem č. 350/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2013. Dle důvodové zprávy novela stavebního zákona nemění základní koncepci platného stavebního zákona. Jejím cílem je zpřesnit úpravu jednotlivých postupů a institutů tak, aby právní úprava územního plánování v praxi nevyvolávala interpretační a aplikační problémy, zjednodušit a racionalizovat některé postupy na úseku územního plánování. Úprava a zpřesnění jednotlivých ustanovení stavebního zákona měla přispět ke snížení administrativní náročnosti postupů na úseku územního plánování. Do stavebního zákona byly promítnuty mezinárodní závazky České republiky, zejména na úseku posuzování vlivů koncepcí a záměrů na životní prostředí a soustavu Natura 2000, požadavky na informace a *účast veřejnosti* při pořizování politiky územního rozvoje a územně plánovací dokumentace.

Přechodná ustanovení novely, ze které navrhovatelka v návrhu akcentuje nezbytnost v procesu pořizování ZÚR postupovat podle stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2012 (resp. po úpravě tvrzení v její replice rozlišit činnost podléhající dříve platné úpravě a činnosti dle novely), odpovídají uvedenému legislativnímu záměru.

Podle čl. II bodu 7. přechodných ustanovení zák. č. 350/2012 Sb. činnosti při pořizování aktualizace politiky územního rozvoje, územně plánovací dokumentace nebo její aktualizace či změny, neuvedené v bodě 6, které byly započaty a neukončeny přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí a posuzují podle dosavadních právních předpisů; to neplatí pro vymezení předkupního práva v územním plánu nebo regulačním plánu.

Přechodná ustanovení novely stanoví výjimku z obecného pravidla dopadajícího na procesní normy, že nová úprava je aplikovatelná od své účinnosti na probíhající procesy. Touto výjimkou je, že podle staré úpravy stavebního zákona se posuzují jen ty činnosti (v rámci procesu aktualizace), které nebyly ke dni účinnosti novely dokončeny. Soud přisvědčuje odpůrci v tom, že zákon v přechodných ustanoveních má na mysli dílčí ucelené kroky v rámci procesu ZÚR, jež se mohou jevit relativně samostatnými. Soud k tomu dodává, že z těchto činností nemohou být vyjmuty ty činnosti, které ve smyslu novely vyžadují vyšší míru účasti veřejnosti, zapracovanou do novely stavebního zákona při dodržení záměru novely - racionalizace stávajících postupů. Tím je nepochybně činnost – společné projednání návrhu ZÚR.

Uvedenou úpravu přechodných ustanovení odpůrce respektoval a respektoval i záměr zákonodárce projevový v přijaté novele. Učinil tak v procesu návrhu Aktualizace č. 1 ZÚR v rámci dílčí činnosti – společného projednání dle § 37 odst. 2 stavebního zákona, a to ve prospěch veřejnosti, tedy i ve prospěch navrhovatelky. Podle novely stavebního zákona odpůrce zopakoval společné projednání dle § 37 odst. 4 stavebního zákona, v němž měla navrhovatelka jako veřejnost nově možnost podat připomínky do řízení, což učinila. Činnost, spočívající ve společném projednání Aktualizace č. 1 ZÚR tedy probíhala jak dle úpravy platné před 31. 12. 2012, tak i dle novelizované právní úpravy, a to nejen ve prospěch veřejnosti, ale jak vyplývá i z odůvodnění OOP, ve prospěch opatření stanovisek dotčených orgánů státní správy (Ministerstva místního rozvoje a Ministerstva životního prostředí) k VVURÚ, kdy sběr stanovisek a připomínek byl ukončen ke dni 18. 12. 2013. Ze správního spisu vyplývá, že Krajská hygienická stanice (dle novely v ust. § 37 odst. 4 stavebního zákona nově stanovený dotčený orgán státní správy) uplatnila závazné nesouhlasné stanovisko k VVURÚ dne 18. 3. 2013, toto nesouhlasné stanovisko se však netýká napadené části OOP ohledně MÚK Beranka, nýbrž části OOP v záměru letiště Praha Ruzyně. Hygienická stanice hlavního města Prahy se k Aktualizaci č. 1 ZÚR vyjádřila již 22. 8. 2012 se souhlasným stanoviskem, které vázala na zápočet určitých staveb a nezbytnosti stanovení podmíněně využitelných ploch u ploch ležících při stávajících hlavních komunikacích a u nových staveb na vymezení ochranných pásem a návrhu protihlukových opatření. To bylo v doplněném VVURÚ splněno. Hygienická stanice jiné stanovisko k napadené části Aktualizace č. 1 ZUR nepodala a tím, že bylo využito její stanovisko ze dne 22. 8. 2012 z doby před novelizací stavebního zákona, nedošlo s ohledem na ust. § 4 odst. 4 a 3 stavebního zákona k rozporu s ust. § 37 odst. 4 stavebního zákona ve znění po novele, neboť toto stanovisko již v rámci celé Aktualizace č. 1 ZÚR dopadalo i na aktualizované (nové) plochy a touto plochou ve smyslu změny ZÚR je od počátku návrhu Aktualizace č. 1 ZUR i MÚK Beranka na stávající dálnici D11.

Z uvedeného důvodu soud neshledal důvodným tvrzení navrhovatelky v tom, že postup odpůrce dle novely stavebního zákona je nezákonný, a to nejen z formálně právního hlediska aplikace znění novely, ale ani z materiálního hlediska, tj. že by měl za následek negativní dopad na věcné posouzení záměru. Postup odpůrce při činnostech pořizování Aktualizace č. 1 ZÚR po 1. 1. 2013 tak byl jen ve prospěch posouzení záměru, novela stavebního zákona přivedla odpůrce k opakování některých úkonů za účasti veřejnosti a ověření či doplnění stanovisek dotčených orgánů státní správy a doplnění VVURÚ.

Soud proto optikou výše uvedené míry soudního přezkumu neshledal žádné podstatné, nezanedbatelné vady v procesu pořizování Aktualizace č. 1 ZÚR a tedy ani nezákonnost napadené části OOP. Navrhovatelka ostatně své tvrzení o nesprávné aplikaci novely stavebního zákona nepromítá do konkrétních projevů nezákonnosti Aktualizace č. 1 ZUR,

kteří by mohly zasáhnout její vlastnická práva k nemovitostem v území. Jestliže Hygienická stanice hlavního města Prahy jako dotčený orgán již k Aktualizaci č. 1 ZÚR (tj. i k záměru MÚK Beranka) v r. 2012 své stanovisko podal a v upřesnění stanoviska ze dne 19. 2. 2014, v návaznosti na jednání dne 17. 1. 2014 sám nepodnítl potřebu posoudit záměr znovu a vydat nové stanovisko k věci, pak navrhovatelka svým tvrzením nepřináší důkazy o nesprávnosti posouzení záměru v procesu pořizování, které by měly věcný dopad na posuzovaný záměr. Dále poukazuje-li navrhovatelka toliko na odlišnost úpravy lhůt k podání stanovisek (nová úprava se týká také lhůt k připomínkám) a poukazuje-li i na okruh oprávněných osob k podání námitek (oprávněných investorů) bez konkrétního tvrzení o porušení intertemporálních ustanovení v nepřiměřené míře oproti veřejnému zájmu na části řešení, ocitá se její polemika toliko v rovině formálně právní, rovněž bez vlivu na zákonnost OOP. S ohledem na uvedené ustupuje také do pozadí námitka navrhovatelky o použití metodiky Ministerstva pro místní rozvoj, neboť bez ohledu na metodiku ministerstva odpůrce aplikoval přechodná ustanovení, vázán zákonným textem.

K bodu 1. písm. b) návrhu - pochybení v procesu posuzování vlivů na životní prostředí – EIA.

Soud nepovažuje za důvodné tvrzení navrhovatelky o nezákonnosti procesu pořizování Aktualizace č. 1 ZÚR s ohledem na použití stanoviska Ministerstva životního prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí - EIA ze dne 30. 9. 2010 k záměru MÚK Beranka, s tím, že toto posouzení předcházelo Aktualizaci č. 1 ZÚR a neposkytovalo tak posouzení komplexních vlivů na širší území, zejména synergických a kumulativních vlivů.

Uvedené tvrzení postrádá argumentaci o nesprávnosti zvažování EIA z r. 2010 v souvislosti s Vyhodnocením vlivu na udržitelný rozvoj území, dle § 36 odst. 1 stavebního zákona, obligatorně spojeném a vypracovaném pro účely Aktualizace č. 1 ZÚR, v němž je zapracováno komplexní posouzení vlivů, včetně synergických a kumulativních vlivů. Soud postrádá argumentaci k tomu, jak stanovisko EIA vedle dalších zásadních, povinných a doprovodných dokumentů (VVURÚ), pořízených pro účely ZÚR právě z důvodu obsáhlejšího posouzení vlivů, jichž se navrhovatelka dovolává, činí OOP nezákonným. Jestliže ZÚR pořizované od 1. 1. 2007 zapracovávaly stanoviska odpovídající nižší formě územně plánovací dokumentace, avšak následně v aktualizaci vedle toho respektovaly i posouzení širšího spádového záměru ve VVURÚ, není zřejmé, v čem spočívá nezákonnost OOP v této formě posouzení. Soud proto přisvědčuje odpůrci v tom, že pokud Aktualizace č. 1 ZÚR převzala stanoviska z dosavadních procesů posuzování (zohlednila to, co již bylo v území postaveno a posouzeno) nezakládá to její nezákonnost. Nic na tom nemění skutečnost, že proces posuzování vlivů na životní prostředí (EIA) byl ukončen v r. 2010. Jak je patrné z kapitoly č. 8 VVURÚ, tak opatření, která vyplývají z nižší územně plánovací a projektové dokumentace, jsou v rámci VVURÚ zmíněna s tím, že je nezbytné je respektovat. V dané věci nebylo stanovisko EIA převzato do Aktualizace č. 1 ZÚR „bez dalšího“, jak namítá navrhovatelka v replice. Pro účely uvedené aktualizace ZÚR bylo pořízeno VVURÚ ve všech posuzovaných složkách životního prostředí v rozsahu ploch záměru ZÚR, tedy koncepčně dle ZÚR, nikoliv jako izolované posouzení vlivů od sebe umístěných záměrů, a toto VVURÚ bylo doplněno dle požadavků ministerstva. Součástí posouzení vlivů je i posouzení synergických a kumulativních vlivů v kapitole 7 VVURÚ, což je rozsah posouzení vlivů, příslušejících vyššímu územnímu záměru v ZÚR. Argumentace navrhovatelky v tomto směru, obsahující převážně citace z judikatury Nejvyššího správního soudu, bez uvedení, jak

tato judikatura dopadá na zapracování EIA do VVURÚ v rámci předmětné Aktualizace č. 1 ZÚR, není způsobilá založit nezákonnost napadeného OOP.

K bodům 2. a 3. návrhu - nevymezení plochy záměru – MÚK Beranka a přivaděčů k MÚK Beranka

K bodu 8. návrhu - absence odůvodnění záměru plochy MÚK Beranka

Tvrzení navrhovatelky o nevymezení MÚK Beranka jako plochy nadmístního významu v OOP neobstojí, neboť je v rozporu s textovou částí výroku a odůvodnění Aktualizace č. 1 ZÚR a i s grafickou částí této aktualizace, které tvoří předmětné OOP.

Ve výroku Aktualizace č. 1 ZÚR je v oddílu 10.1.1. na str. 46 vymezena MÚK Beranka na dálnici D11 pod č. Z/504 v městské části Praha 20, a to v podkapitole 10.1. jako veřejně prospěšná stavba ve vymezených plochách a koridorech dopravní a technické infrastruktury nadmístního významu, v grafické části výroku – výkres 2. je zaznamenána jako mimoúrovňová křižovatka pro upřesnění v rámci ÚP a jako veřejně *prospěšná stavba nadmístního významu* – výkres 6. V odůvodnění Aktualizace č. 1 ZÚR je pod bodem 5. Zpřesnění ploch a koridorů vymezených v politice územního rozvoje, a vymezených ploch a koridorů nadmístního, celoměstského významu – dopravní infrastruktura, na str. 61 uvedeno navržení lokalizace mimoúrovňových křižovatek na úsecích dálnic a rychlostních silnic s tím, že důvodem je jejich význam pro širší spádové území. Pod bodem 5.1.2.2. je doplnění o MÚK Beranka uvedeno na dálnici D11 tak, že záměr je zvažován pro oblast Horních Počernic pro napojení rozvojové oblasti východně od městské části Praha Horní Počernice a pro přesměrování části tranzitní zátěže procházející Horními Počernicemi na tuto nadřazenou komunikaci. V kapitole 10 odůvodnění, týkající se vymezení veřejně prospěšných staveb, je MÚK Beranka pod bodem 10.1.1. vymezena jako veřejně prospěšná stavba ve vymezených plochách a koridorech dopravní infrastruktury nadmístního významu, a to v důsledku judikatury Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8Ao 2/2010, 7Ao 7/2010, 6 Ao 6/2010, 6 Ao 4/2011 a rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 10 A 6/2013.

Z uvedeného vyplývá, že MÚK Beranka není vymezena v OOP toliko označením MÚK Beranka v textové části a tečkou v grafické části, ale je vyznačena a odůvodněna jako stavba určitého záměru na dálnici D11 v koridoru dopravní infrastruktury a podřazena pod plochy nadmístního významu. Významově je odůvodněna pro širší spádové území, zatížené dopravní tranzitní zátěží přes oblast Horních Počernic. V konfrontaci s uvedeným neobstojí tvrzení navrhovatelky, že MÚK Beranka je vymezena toliko jako veřejně prospěšná stavba a nikoliv jako plocha nadmístního významu a že ZÚR nestanoví požadavky na využití této plochy. Odkazuje-li navrhovatelka na rozlišení veřejně prospěšných staveb na straně jedné a ploch a koridorů nadmístního významu na straně druhé dle přílohy č. 4 vyhl. č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence plánovací činnosti (dále jen vyhláška, neznamená to, že určitá veřejně prospěšná stavba nemůže nést znaky plochy či koridoru nadmístního významu, je-li na těchto plochách a v koridorech umístěna. Podle § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona je plochou nadmístního, popřípadě republikového významu plocha, která svým významem, rozsahem nebo využitím ovlivní území více obcí, popřípadě území více krajů; v případě hlavního města Prahy se za plochu nadmístního významu považuje plocha celoměstského významu.

Význam mimoúrovňových křižovatek posuzoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku sp. zn. 7Ao 7/2010 ve vztahu k ZÚR hlavního města Prahy, vydaným jako Opatření obecné povahy č. 8/2009. Vyslovil, že význam těchto dopravních staveb zpravidla přesahuje pouhé zajištění dopravní obslužnosti území konkrétní městské části hl. m. Prahy. Protože v

zásadách mají být vymezeny plochy a koridory pro ty dopravní stavby, jejichž význam ovlivní více městských částí hl. m. Prahy, je nezbytné, aby mimoúrovňové křižovatky byly zohledněny ve vyhodnocení vlivů na životní prostředí. Uvedené znamená, že mimoúrovňová křižovatka Beranka, byť tato má být upřesněna v územním plánu, byla jako součást plochy a koridoru nadmístního významu (D11) vzata do ZÚR jako plocha nadmístního významu, a to z opatrnosti proto, že je součástí D11 a v důsledku názoru Nejvyššího správního soudu na upřesnění statutu takové plochy v ZÚR pro účely vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území. Odpůrce proto respektoval požadavek soudu a MÚK Beranka v Aktualizaci č. 1 ZÚR vymežil a zakreslil. Dle jeho vyjádření tak učinil i na základě připomínky navrhovatelky uplatněné v průběhu řízení. Uvedené soud považuje za dostačující nejen proto, že jde o systémové řešení v rámci ZÚR, které jsou obecným nástrojem územního plánování, a to v míře možného dotčení na právech zpravidla nižším, ale proto, že takové vymezení plochy v ZÚR postačuje pro obligatorní Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území pořizované v souvislosti se ZÚR. I když i při malé míře konkrétnosti ZÚR, nelze rezignovat na dopad do právní sféry dotčených osob, je třeba uvést, že námítky navrhovatelky o nevymezení MÚK Beranka, nejsou navrhovatelkou nijak odůvodněny konkrétní potřebou k ochraně jejích práv a zájmů, její tvrzení v návrhu se omezují pouze na konstataci ustanovení vyhlášky a jejich účelnost nevyšla najevo ani při přednesu zástupce navrhovatelky při ústním jednání, při kterém bylo toliko poukazováno na odlišnost úpravy dle přílohy 4, odst. 1 písm. d) a g) vyhl. č. 500/2006 (náležitosti textové části ZÚR a odlišení veřejně prospěšných staveb od ploch nadmístního významu) a na vymezení MÚK v seznamu a ve výkresu graficky tečkou. Jediný důvod tvrzení navrhovatelky lze seznat z navazujících námitek chybného Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území – MÚK Beranka, o nichž bude pojednáno níže.

V konfrontaci s uvedeným neobstojí tvrzení navrhovatelky, že MÚK Beranka je vymezena toliko jako veřejně prospěšná stavba a nikoliv jako plocha nadmístního významu.

Navrhovatelce lze přisvědčit v tom, že v Aktualizaci č. 1 ZÚR nejsou vymezeny přivaděče k MÚK Beranka. Odpůrce odůvodňuje toto v bodu 5.1 a 5.1.1 odůvodnění Aktualizace č. 1 ZÚR, kde upřesňuje vymezení nadřazeného komunikačního systému hlavního města Prahy a zahrnuje do něj komunikace s celoměstským významem s tím, že radiály spojující okrajové části Prahy s centrální oblastí řeší podrobnější plánovací dokumentace. Obecné odůvodnění, odlišující charakter ploch podle jejich celoměstského významu a komunikačních spojníc s částmi Prahy, ob stojí, byť lze přivaděče k MÚK jistě považovat za potřebné komunikace k naplnění účelu mimoúrovňové křižovatky, neboť takovou křižovatku je třeba kontaktovat se spádovým územím. Přivaděče však na rozdíl od mimoúrovňové křižovatky, koncentrující dopravu z různých směrů nemusejí vždy naplňovat znak plochy nadmístního významu, neboť sice spojují stávající zástavbu s plochou nadmístního významu (MÚK Beranka na D11 a D11), nicméně nemusejí tak činit nutně s celoměstským či nadmístními vlivem. Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 1Ao 7/2011 konstruuje, že zakreslení napojení na stávající silniční síť, tj. technické řešení mimoúrovňové křižovatky včetně napojení na silnice I. a II. třídy, není z hlediska podrobnosti úkolem pro ZÚR, ale pro územní plány jednotlivých obcí. Uvedený názor je přílehlavý ve světle úvah o rozdílnému uspořádání obcí, jejich průjezdnosti a odlišným dopravním potřebám, kdy s ohledem na různé podmínky dopravního spojení a řešení lze stěží principiálně přivaděče v ZÚR umístit a tipovat ve větší míře konkrétnosti než schematicky poskytuje ZÚR. I technické hledisko odůvodňuje vymezení přivaděčů až v nižším stupni plánovací dokumentace, neboť výkres ploch nadmístního významu je dle vyhlášky pořizován v měřítku 1: 100 000. Možnost jevů zobrazitelných v tomto měřítku tak sice nevylučuje umístění přivaděčů (např. v textové části ZÚR), nicméně technicky toto měřítko nepředpokládá

zobrazení přivaděčů místního významu. Soud k argumentaci navrhovatelky nevyklučuje, že přivaděče mohou být v některých ZÚR vymezeny (navrhovatelka v replice uvádí přivaděč Čimický a Rybářka k silničnímu okruhu kolem Prahy). Nicméně toto vymezení, může být dáno jak výstupy z dopravního modelu a odborného posouzení rozsahu přivaděče a lokálních potřeb, tak možnostmi měřítka ZÚR (musí jít o nadmístní dopravní potřebu). V tomto směru navrhovatelka nenabízí srovnání jí příkladmo uváděných přivaděčů a tvrzeného nevymezení přivaděče k MÚK Beranka a ani nabízet nemůže, neboť jde o odbornou otázku pro určité poměry. V případě jí uváděných přivaděčů šlo o jejich vymezení na základě konkrétních okolností a v důsledku rozsudku Nejvyššího správního soudu, jak bylo vypořádáno k připomínkám navrhovatelky v odůvodnění připomínek. Zástupce navrhovatelky při jednání před soudem také uvedl toliko přesvědčení navrhovatelky, že přivaděče (bez bližšího uvedení směru a konkrétního spojení v daném místě), jsou komunikacemi městského významu, a tedy měly být vymezeny. Soud přisvědčuje tomu, že záměr umístění mimoúrovňové křižovatky je účelný při existenci přivaděčů a nebude-li moci některé přivaděče dle nižší formy územně plánovací dokumentace umístit, vzniknou pochybnosti i o nezbytnosti mimoúrovňové křižovatky v daném místě. Uvedené tedy zároveň osvědčuje i názor o dostatečnosti vymezení MÚK Beranka v předmětném OOP jako územního předpokladu, bez podrobností a ve schématu, které tak do budoucna umožňuje i jiné varianty řešení (neumístění MÚK, umístění v jiné územní alternativě ve vztahu k přivaděčům). Možnost variant uvedených staveb, byť samostatných a odlišných z hlediska nadmístního významu, ale přeci jen věcně nezbytně koexistujících, tak nalézá svůj odraz ve vývoji legislativy projevující se ve změně právní úpravy míry konkretizace ZÚR v ust. § 36 odst. 3 stavebního zákona, ale i v novém pojetí plochy nadmístního významu jako plochy celoměstského významu v ust. § 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona ve znění po novele. Je třeba přisvědčit odpůrci v tom, že právě znění citovaného ustanovení ve spojení s důvodovou zprávou v požadavcích na vyšší obecnosti ZÚR a snížení dosavadních tendencí k detailnějším způsobům řešení odůvodňuje případnost vymezení přivaděčů až v nižší formě územně plánovací dokumentace.

Uvedenými námitkami ohledně přivaděčů navrhovatelka intervenuje do té stránky OOP, která se vyznačuje nárokem na odborné posouzení rozsahu a významu komunikací, které by měly být napojeny na MÚK Beranka. Proto její námitky soud posoudil ve světle pouze obecné přiměřenosti a přijatelnosti odůvodnění OOP, proč nejsou přivaděče v OOP vymezeny a jsou ponechány podrobnější úpravě v rámci územního plánu.

Z uvedených důvodů není důvodné ani tvrzení navrhovatelky o absenci odůvodnění záměru plochy MÚK Beranka, uplatněné v bodě 8. návrhu, neboť odůvodnění významu stavby pro širší spádové území, zatížené dopravní tranzitní zátěží přes oblast Horních Počernic uvedené v OOP je věcí dopravního posouzení a místních zájmů, vyplývajících i z Memoranda o společném postupu, uzavřeného mezi městskými částmi Praha 20, Praha 14, Praha Dolní Počernice, Praha Klánovice a Praha Běchovice a obcemi Radonice, Zeleneč a Šestajovice (dále jen Memorandum) za účelem spolupráce při přípravě silničního propojení nadřazené komunikační sítě Náchodská (II/611) a MÚK Beranka . Odůvodnění záměru tak postačuje a nezakládá nezákonnost napadeného OOP.

K bodům 4., 5., 6. návrhu - chybné a věcně nesprávné Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území MÚK Beranka a jejich přivaděčů (VVURÚ)

K bodům 10., 13. a 14. návrhu - související tvrzení o neposouzení kumulativních a synergických vlivů (bod 10), vlivů na evropsky významné lokality - soustava NATURA 2000 (bod 13) a o nadměrné hlukové zátěži (bod 14).

Námítky navrhovatelky o nedostatečném Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj v území nemohou být důvodné proto, že je navrhovatelka od svého nedůvodného tvrzení o nevymezení mimoúrovňové křižovatky Beranka a přivaděčů k této křižovatce (viz vypořádání tvrzení shora). Navrhovatelka však následně sama poukazuje na to, jak jsou MÚK Beranka a přivaděč (ačkoliv není v OOP uveden) ve VVURÚ vyhodnoceny, uvádí dokonce, na jakých místech a stranách VVURÚ je vliv těchto dopravních staveb vyhodnocen. Toto vyhodnocení však považuje za nedostatečné z důvodu shodného hodnocení s ostatními záměry a z toho, že vychází ze špatných vstupních dat.

Z podkladů OOP vyplývá, že MÚK Beranka je z hlediska vlivů na jednotlivé složky životního prostředí vyhodnocena ve VVURÚ jak provedenými expertními výpočty (numerickým posouzením vlivů v příloze 1-3, Akustická a Rozptylová studie), tak podrobným vysvětlujícím komentářem v příloze č. 5 VVURÚ na str. 48 – 49, kde jsou uvedeny určité míry ovlivnění jednotlivých posuzovaných složek životního prostředí – horninové prostředí, fauna, flora, lokalita NATURA 2000, sídelní struktura a urbanismus, znečištění ovzduší, odpadové hospodářství, kulturní a památkové hodnoty. Uvedené hodnocení není nedostatečné a nekonkrétní, neboť je v něm k napadenému záměru v dané lokalitě konstatována míra ovlivnění, spočívající v generování nové dopravní zátěže, vyvolávající vyšší míru hluku a znečištění prostředí s tím, že je zde záměr vyhodnocen toliko podmíněně při respektování navržených opatření na ochranu před hlukem a znečišťováním prostředí, která jsou uvedena v kap. 8 Akustické studie (příloha 1-3). Ostatní předpokládané vlivy by dle VVURÚ měly mít toliko lokální dopad na nejbližší okolí navrhované oblasti, který je řešen v samostatné příloze č. 6 VVURÚ.

Námítka, o shodnosti textového odůvodnění s textem komentářů u jiných záměrů nemá v tvrzení navrhovatelky srovnání a stejná metodika textu nemusí automaticky zakládat nezákonnost VVURÚ v hodnocení dané stavby.

V příloze č. 1-3 VVURÚ je proveden výpočet ovlivnění hlukem (v Akustické studii) a znečištění ovzduší (v Rozptylové studii) na základě vstupních dat, vycházejících z konkrétních zdrojů ovlivnění (silniční, železniční doprava,.... zdroje znečištění ovzduší). Navrhovatelka tvrdí špatná vstupní data, neuvádí však, jaká data a z jakých důvodů (kromě tvrzení o nevymezení MÚK a přivaděčů) jsou nesprávná. Skutečnost, že nulová varianta řešení v ZÚR je varianta i s mimoúrovňovými křižovatkami a možnostmi jejich umístění i dle původních ZÚR v OOP č. 8/2009, odpůrce odůvodňuje tak, že MÚK Beranka byla původním záměrem již od r. 2009, tedy existujícím i v předpokládané nulové variantě, jen byla navíc vymezena v Aktualizaci č. 1 ZÚR v důsledku judikatury Nejvyššího správního soudu. Toto jeho vyjádření má oporu v odůvodnění OOP, díl A, bod 5 o doplnění aktualizace mimo jiné o vymezení MÚK Beranka. Oporu v podkladech má nadto argumentace odpůrce o větším rozsahu hodnocení území zasaženého záměrem, než jsou jednotlivé záměry a řešení, neboť hodnocení Akustické a Rozptylové studie pokrývá větší rozsah staveb, než je v zobrazovací podrobnosti zásad. O tom svědčí vyhodnocení oblasti hluku kolem přivaděče k MÚK Beranka, který je zobrazen v mapách č. 3 a 5 ve dvou variantách řešení.

Vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů je obsaženo v příloze č. 7, ve VVURÚ na str. 64 v kapitole A.6. a v příloze č. 7 VVURÚ. Odpůrce v příloze č. 7 uvádí metodiku vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů v 6. krocích, které jsou patrné z jednotlivých kapitol VVURÚ (hlediska a charakteristiky vyhodnocení na konkrétní

lokality). Skutečnost, že předmětný záměr – MÚK Beranka byl z hlediska synergických vlivů vyhodnocen, vyplývá i ze zakreslení tohoto záměru do mapy A přílohy č. 8 - mapové části vyhodnocení synergických a kumulativních vlivů.

Výkres A, který zahrnuje předmětný záměr, je v příloze 7 hodnocen jako území nadlimitně zasažené hlukem a imisemi NO₂ a suspendovanými částicemi PM₁₀, tedy území s možným vznikem kumulativních vlivů.

Oproti vyhodnocení kumulativních vlivů, není ve VVURÚ přímo k předmětnému záměru zjištěno negativní vyhodnocení synergických vlivů. Synergické vlivy představují ovlivnění území působením vlivů a zdrojů různého druhu. Dle vyhodnocení synergických vlivů v příloze č. 7 v tabulkovém provedení s vymezením identifikace plochy A3 dle výkresu A mapové části vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů (příloha č. 8) jsou synergické vlivy zaznamenány pro jiná místa - na mimoúrovňových křižovatkách v důsledku spolupůsobení koridorů Z/503/DK a Z 500/DK.

Vzhledem k tomu, že navrhovatelkou namítaný záměr vysokorychlostní tratě, který by mohl být posouzen jako zdroj a prvek synergického vlivu ve spolupůsobení s MÚK Beranka, je veden v územní rezervě, která se dle § 36 odst. 1 stavebního zákona ve VVURÚ nevyhodnocuje, nelze shledat nezákonnost OOP v absenci posouzení vlivu této VRT v rámci synergických vlivů.

Na základě uvedeného není důvodné tvrzení navrhovatelky o nevyhodnocení synergických a kumulativních vlivů na úrovni ZÚR, tedy i Aktualizace č. 1 ZÚR, a že toto je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu o optimálním posuzování koncepce synergických a kumulativních vlivů pro územně plánovací dokumentaci v úrovni ZÚR.

Jinou otázkou je, jak tento podklad, přisvědčující navrhovatelce v její námitce o ovlivnění životního prostředí, bude v další fázi územně plánovací dokumentace či rozhodování o stavbách vyhodnocen. V této souvislosti soud připomíná, že OOP není rozhodnutím zakládajícím práva a povinnosti, týkajících se záměrů v území, ale je právním, odborným a politickým podkladem pro další rozhodování o rozvoji v území. Proto názor navrhovatelky, že přijetím OOP byl vytvořen předpoklad pro budoucí zatížení území a z tohoto důvodu nemělo být OOP přijato jako opatření v rozporu se stavebním zákonem a dalšími předpisy, garantujícími ochranu domů, bytů a dalších objektů, nemůže vést k závěru o nezákonnosti OOP.

Je-li OOP podkladem pro další rozhodování v území v rámci nižšího stupně územně plánovací dokumentace, nelze na úrovni ZÚR předurčovat a zohledňovat jiný zdroj zástavby, není-li v daném OOP záměrem kolizním (kolizní záměry Městský soud v Praze posuzoval např. ve svém rozsudku 9A 113/2012). Je třeba přisvědčit odpůrci, že plánovaný záměr v území je vždy posuzován s ohledem na stávající stav území. Je-li MÚK Beranka v záměru od r. 2009, je předmětem posouzení OOP právě MÚK Beranka včetně VVURÚ v rozsahu i ve vztahu k přivaděčům, nikoliv navrhovatelkou blíže neidentifikovaná budoucí obytná zástavba. Ostatně politický aspekt OOP (vydání OOP po schválení zastupitelstvem) nesvědčí o jiném, podstatnějším zájmu, který by kolidoval s předmětným záměrem.

Tvrzení navrhovatelky o nedostatečném posouzení vlivu záměru na součást soustavy chráněných území NATURA 2000 – EVL Blatov a Xaverovský háj ve vzdálenosti 1,2 km od návrhu je neúplné, ne-li rozporné, jestliže navrhovatelka sama připouští hodnocení této

lokality ve VVURÚ v příloze č. 4 jako lokality bez vlivu. Navrhovatelka uvedenou námitku koncipuje toliko z důvodu opominutí přivaděče na MÚK Beranka. Ten je v úrovni ZÚR zohledněn z hlediska kumulativních a synergických vlivů a z tohoto pohledu je úkolem rozhodování na nižším stupni plánovací dokumentace posoudit jeho trasu a vliv na konkrétní prostředí. Vliv na EVL Blatov a Xaverovský háj není v tabulkovém hodnocení opomenut a je posuzován z hlediska jiných záměrů v území s tím, že jde toliko o vliv na rostlinná společenstva. Vliv kumulativních a synergických vlivů (ovzduší a hluková zátěž) na soustavu NATURA je vyhodnoceno v příloze č. 7 v části navržených kompenzačních opatření pro účely ochrany přírody za podmínek stanovených i pro EVL Blatov a Xaverovský háj, avšak v souvislosti s jinými záměry a zásahy. Z uvedeného vyplývá, že účinky synergických a kumulativních vlivů na předmětná společenstva nebyly zjištěny a soud nemá k dispozici jiná expertní posouzení, že by tento výstup byl nesprávný.

Navrhovatelka ke svým tvrzením o nadlimitní hlukové zátěži v bodu 14. neuvádí poznatky, které by nasvědčovaly tomu, že hluková zátěž dle výpočtů Akustické studie ovlivní podmínky na jejích nemovitostech právě v nadlimitní nepřipustné míře hluku v denních i nočních hodinách, proto toto její tvrzení oproti argumentaci odpůrce, že dle Akustické studie budou hygienické limity v místě nemovitostí navrhovatelky i při realizaci předmětné stavby s rezervou plněny, a oproti veřejným zájmům v dané lokalitě, prosazeným Zastupitelstvem hl. m. Prahy v OOP, nemohou vést k závěru o podstatné nezákonnosti OOP.

Na základě uvedeného nemá soud z výše vyloženého hlediska přiměřenosti přezkumu důvod ke shledání nezákonnosti OOP nejen z hlediska neopodstatněných tvrzení navrhovatelky, ale i s přihlédnutím ke zdrženlivosti soudu zasahovat do expertních posouzení, k nimž bezesporu Vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území náleží.

K bodu 7. návrhu – nedostatečné vypořádání připomínek

Navrhovatelka v připomínkách k návrhu Aktualizace ZÚR uplatnila dle § 39 odst. 2 stavebního zákona požadavky na vymezení záměru MÚK včetně přivaděče a přepracování vyhodnocení vlivů na životní prostředí (SEA) a přepracování VVURÚ. V připomínkách uplatnila výtky, které v souzené věci prostupují i jednotlivými tvrzeními v návrhu OOP a v podstatě se týkají nevymezení záměru a nedostatečného posouzení VVURÚ, jehož součástí je i doplnění VVURÚ dle požadavků SEA. Soud se s těmito výtkami vypořádává k jednotlivým návrhovým tvrzením v tomto rozsudku, proto přezkum OOP k tvrzení o nedostatečném vypořádání připomínek je zaměřen na to, zda se odpůrce těmito připomínkami zabýval a vypořádal je v souladu se zákonem a judikaturou Nejvyššího správního soudu, na kterou navrhovatelka poukazuje (rozsudky č. j. 1 Ao 3/2008-136 a č. j. 4 Ao 5/2010-48).

Připomínky jsou slabším nástrojem ochrany ve vztahu k námitkám, o nichž je orgán vydávající OOP povinen rozhodnout. V tomto smyslu připomínky nemohou klást požadavky na jiné zpracování ZÚR a VVURÚ, ale mohou připomínkovat skutečnosti a jevy, které jsou nezbytné a užitečné pro posuzování záměru. Tyto připomínky nemůže orgán vydávající OOP opomenout a je povinen je vypořádat v odůvodnění OOP.

V daném případě se tak stalo.

Ve zvláštní složce odůvodnění OOP jsou vypořádány připomínky všech, kdo je v souladu s ust. § 39 odst. 2 uplatnili, připomínky navrhovatelky jsou vypořádány pod č. 284

dle jednotlivých dílčích připomínek tak, že každá připomínka je vymezena obsahem svých výtek a vypořádána tak, že ke každé je uveden souhlas či nesouhlas a je přičleněno odůvodnění s odkazy na textovou a grafickou část OOP a podklady, které k Aktualizaci č. 1 ZÚR vedly. Odpůrce podrobně ke každé připomínce navrhovatelky odůvodňuje způsob pořizování Aktualizace č. 1 ZÚR v souladu s judikaturou NSS, s podrobným vysvětlením vymezení MÚK Beranka jako plochy nejen veřejně prospěšné, ale i plochy nadmístního významu, důvody nevymezení přivaděčů, činí výklad k procesu pořizování Aktualizace č. 1 ZÚR dle novely stavebního zákona, vyjasňuje potřebnost dopravního řešení a výstupy z dopravního modelu, způsob pořízení VVURŮ včetně jeho doplnění a vztahu k vyhodnocení EIA, podstatu hodnocení synergických a kumulativních vlivů s konkrétním vysvětlením metodiky a map a úrovní přijetí kompenzačních opatření, odůvodňuje soulad Aktualizace č. 1 ZÚR s Politikou územního rozvoje, otázky koordinace se Středočeským krajem a význam MÚK Beranka z pohledu dopravního uspořádání komunikací v oblasti Horních Počernic. Odpůrce vypořádal i tvrzení navrhovatelky o nulové variantě (dle jejího názoru bez MÚK) s odkazem na VVURŮ a dopravní model (komplexní podklad o možnosti MÚK i před Aktualizací č. 1 ZÚR umístit).

Rozsáhlé a věcné odůvodnění připomínek, soustředěných od navrhovatelky pod č. 284 a vypořádaných na str. 335-345 odůvodnění OOP, je učiněno zcela v souladu se způsobem vypořádání naznačeným v uvedené judikatuře Nejvyššího správního soudu. Odpůrce se připomínkami nezabývá formálně, nýbrž s věcným a podloženým odůvodněním, bez obecných frází, s věcnou podstatou řešení. Odpůrce věnoval připomínkám náležitou pozornost, seznámil se s jejich obsahem a adekvátně k nim argumentoval. Splnil tedy postulat odůvodnění připomínek vyslovené v navrhovatelce jím namítané judikatuře Nejvyššího správního soudu. Oproti tomu navrhovatelka nedostatečnost vypořádání připomínek dovozuje obecně a formálně – odkazem na rozpor s právními předpisy a judikaturou správních soudů. Její jediné konkrétní výtky o hierarchii územního plánování a vyhodnocení nulové varianty se netýkají nedostatečnosti vypořádání připomínek, ale svědčí o jiném náhledu navrhovatelky na posuzovaný záměr. Uvedené tak není důvodem pro zrušení OOP z důvodu nedostatečnosti či způsobu vypořádání připomínek.

K bodu 9. návrhu - chybějící komunikace se Středočeským krajem

Navrhovatelka neuvádí, z jakého nezákonného postupu pořizování Aktualizace č. 1 ZÚR dovozuje nedostatek komunikace se Středočeským krajem. Středočeský kraj byl dotčeným orgánem, který mohl dle § 39 odst. 2 stavebního zákona uplatnit stanoviska k předmětné části řešení. Navrhovatelce, která má nemovitosti v kat. území Klánovice (území hlavního města Prahy) svědčí veřejné subjektivní právo namítat dotčení na svých právech, otázka veřejných zájmů na jiném území je garantována stanovisky příslušných dotčených orgánů nebo připomínkami každého, jehož práva se záměr dotýká. Navrhovatelka nenamítá konkrétní pochybení při opatřování stanoviska Středočeského kraje a ochrana práv a zájmů jiných osob jí nepřísluší. Již zmíněné Memorandum zapojuje do projednání záměru u Ministerstva dopravy a Ředitelství silnic a dálnic i Středočeský kraj za účelem dosažení společného cíle s městskými částmi a obcemi na realizaci silničního napojení na MÚK Beranka. Navrhovatelka se tedy uvedenou námitkou nepatřičně transformuje do obhájkyně práv jiných a nadto tak činí pouhým obecným tvrzením, že se vliv MÚK Beranka projeví i na obyvatelstvu bezprostředně za hranicemi hlavního města Prahy. Uvedené tak nedopadá do oblasti oprávněných zájmů navrhovatelky a je v kontrastu se záměrem dopravních vazeb

zvažovaném v kapitole 5 výrokové části OOP a výstupem Akustické studie o vlivech, nepřesahujících hranice zemí Středočeského kraje.

K bodu 11. návrhu – rozpor s Politikou územního rozvoje (PÚR)

Rozpor s Politikou územního rozvoje, schválenou usnesením vlády č. 929 ze dne 20. 7. 2009 navrhovatelka spatřuje opět v nevymezení MÚK Beranka.

Míru konkretizace ZÚR, jejich obsah a vztah k Politice územního rozvoje vyložil již Nejvyšší správní soud v rozsudcích č. j. 9 Ao 3/2009 a č. j. 6 Ao 6/2010, vycházejí dle ust. § 31 stavebního zákona z toho, že jde o koncepční nástroj, který stanoví priority územního rozvoje v celorepublikových a mezinárodních souvislostech, přičemž v Zásadách územního rozvoje dle § 36 stavebního zákona se pak stanovují v nadmístních souvislostech základní zásady rozvoje kraje jako celku a základní podmínky pro rozvoj jednotlivých obcí. Zásady územního rozvoje vymezují plochy a koridory pro veřejně prospěšné stavby nadmístního významu a stanovují kritéria pro rozhodování o možných variantách nebo alternativách. Pro vymezené oblasti a plochy určují nástroje, kterými budou následně prověřeny (územní studii) nebo stanoveny (regulačním plánem nebo územním rozhodnutím) podrobné podmínky pro změny ve využití území.

Návaznost MÚK Beranka jako plochy nadmístního významu, konkretizující PÚR, je uvedena jak ve výroku, tak v odůvodnění OOP v důsledku doplnění o tuto veřejně prospěšnou stavbu na základě judikatury Nejvyššího správního soudu, požadující vymezení mimoúrovňových křížovatek (viz díl A, bod 5. odůvodnění). Tím byly splněny požadavky PÚR, které navrhovatelka uvádí ve výčtu bodu 80 PÚR pod písm. a), c) a d), neboť dle písm. a) byl zpřesněn koridor dálnice D11 vymezením MÚK Beranka jako stavby nejen veřejně prospěšné, ale i nadmístního významu. PÚR byla splněna i v dalších požadavcích pod písm. c) a d), neboť odpůrce postupoval v souladu se stavebním řádem, opatřil VVURÚ pro Aktualizaci č. 1 ZÚR v území a řešil dopravní souvislosti v území (odklonění dopravy, odlehčení od těžké dopravy, účel pro napojení městských částí a obcí). Vymezení MÚK Beranka odpovídá hierarchii uspořádání území od PÚR po ZÚR v upřesnění ploch a koridorů pro veřejně prospěšné stavby nadmístního významu v míře konkrétnosti pro ZÚR (v určitém místě konkrétnější dopravní prvek jako předpoklad napojení), která umožňuje varianty řešení (předpoklad umístění MÚK při posouzení v nulové či základní variantě, neumístění MÚK po vyhodnocení vlivů a prověření možností přivaděčů v územním plánu).

K souladu Aktualizace č. 1 ZÚR vydalo Ministerstvo pro místní rozvoj dne 22. 7. 2013 z hledisek ust. § 37 odst. 9 stavebního zákona souhlasné stanovisko.

Na základě uvedeného soud neshledal nesprávnost v postupu odpůrce a rozpor OOP s Politikou územního rozvoje.

K bodu 12. - nesplnění podmínek stanoviska Ministerstva životního prostředí

Navrhovatelka poukazuje na podmíněnost stanoviska Ministerstva životního prostředí č. j. 5448/ENV/13 ze dne 2. 8. 2013 k VVURÚ sedmi požadavky, směřujícími k odstranění nepřehlednosti a nejasného odborného podkladu o vlivech navrhovaných oblastí a ploch a koridorů na životní prostředí. Toto stanovisko bylo vypracováno podle § 10g zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (stanovisko SEA).

Z Vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území vyplývá, že VVURÚ bylo na základě podmíněného stanoviska Ministerstva životního prostředí doplněno k jednotlivým bodům požadavků ministerstva v souladu s těmito požadavky, jak je osvědčeno v dopise Ministerstva životního prostředí ze dne 18. 12. 2013, adresovaném odpůrci. Ministerstvo v něm stvrzuje, že podmínky byly splněny zapracováním do VVURÚ, konkrétně ve výkresech k VVURÚ a samostatných přílohách č. 5, č. 6 a č. 7 včetně preventivních a kompenzačních opatření v příloze č. 6 a č. 7. Ministerstvo dále dle § 39 odst. 4 stavebního zákona ve svém stanovisku k VVURÚ v souvislosti se stanoviskem k námitkám a připomínkám k návrhu aktualizace potvrdilo splnění podmínek svého stanoviska s tím, že doplnění respektovalo zákonné požadavky.

Z VVURÚ je zřejmé doplnění v souladu s požadavky ministerstva v příloze č. 6 na str. 48-49, kde jsou obsaženy komentáře k navrhovaným oblastem a plochám včetně MÚK Beranka v příloze č. 7 k plochám A3, zahrnujícím i MÚK Beranka a v příloze č. 6. Ve vztahu k záměru Z/504 jsou protihluková opatření stanovená v příloze č. 6 stagnující, neboť byla stanovena z důvodu traťového spojení Praha- Benešov, které bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze 10 A 6/2013.

Navrhovatelka neuvádí žádné námitky, konkrétně napadající doplnění VVURÚ v rozporu s požadavky ministerstva, ve svých tvrzeních tedy vychází ze stavu před doplněním a jen obecně namítá absenci doplnění.

Odpůrce ve vyjádření k návrhu připouští, že nebyl splněn 7. požadavek stanoviska ministerstva, týkající se ochranných pásem nově navržených komunikací, odůvodňuje to však tím, že ochranná pásma jdou mimo podrobnost ZÚR a v měřítku podrobnosti ZÚR jsou nezobrazitelná.

Uvedený nedostatek nebránil tomu, aby Ministerstvo životního prostředí vyslovilo soulad doplnění VVURÚ s požadavky SEA ve výše uvedených stanoviscích ministerstva, které verifikovaly splnění požadavků SEA, proto soud proti zřejmým závěrům ministerstva nemohl opodstatněně přitakat navrhovatelce, že podmínky stanoviska SEA Ministerstva životního prostředí nebyly splněny.

K bodu 15. návrhu – nedodržení vzdálenosti MÚK Beranka dle ČSN 73 6101 v odstavu min. 4 km od další křižovatky.

Soulad řešení s technickou normou v oblasti dopravy garantuje dotčený orgán státní správy, v dané věci Ministerstvo dopravy. Souhlas Ministerstva dopravy s předmětným dopravním záměrem byl dle vyjádření odpůrce udělen již předtím, ve změně územního plánu a potvrzuje jej Zápis ze zasedání Centrální komise na Ministerstvu dopravy ze dne 24. 1. 2014 k problematice infrastruktury pozemních komunikací, v níž byl projednán investiční záměr schválený dne 28. 2. 2014 s konstatováním významu MÚK Beranka. Vzhledem k tomu, že technická norma je pouze doporučujícího charakteru a ve svém textu stanoví možnost výjimky u sídelních útvarů, za který lze považovat hlavní město Prahu a jeho městské části, nelze v této dopravní otázce považovat za přiměřené, aby soud nedodržení části ČSN, bez zohlednění výjimky, považoval za důvod pro shledání nezákonnosti OOP. To ani z toho důvodu, že navrhovatelka v replice poukázala na obecnou kritiku ministerstva ke zřizování mnoha sjezdů z dálnic. Bylo věci posouzení, zda navržená MÚK je v dané lokalitě potřebná či nikoliv. Potřebnost MÚK Beranka souvisí s tvrzením navrhovatelky v bodě 16 o nepřiměřenosti vymezení záměru a rozporu se zásadou proporcionality.

K bodu 16 OOP - nepřiměřenost vymezení záměru a rozporu se zásadou proporcionality.

Navrhovatelka poukazuje na nadbytečnost předmětné MÚK z důvodu jejího vlastního náhledu na dopravu v oblasti ulice Náchodské (II/611). Z napadeného OOP vyplývá, že zpracované vymezení ploch nadmístního významu včetně MÚK vycházelo z dopravního modelu hl. m. Prahy spravovaného Útvarem rozvoje hl. m. Prahy a z dopravně inženýrských analýz včetně řešení podnětu městských částí. Oproti laickému názoru navrhovatelky, byť se jí z místního hlediska může jevit jako logický, stojí odborné posouzení, jehož podstatu analýza posouzení efektivní účinnosti záměru z hlediska tranzitní dopravy přes městské části, jejich odklon a napojení na více kapacitní nadřazenou rychlostní komunikaci. Úvaha navrhovatelky o tom, jaké stavby jsou potřebné (obchvaty městských sídel v dostatečné vzdálenosti) je nevěcná a neudržitelná z hlediska nulového odborného posouzení. Odpůrce ve vyjádření k návrhu předkládá dokumentaci k investičnímu záměru MÚK Beranka - zápis ze zasedání Centrální komise Ministerstva dopravy ze dne 24. 1. 2014, který zaznamenává vývoj schvalovacího procesu Investičního záměru D 11, MÚK Beranka včetně účelu tohoto záměru – propojení se silnicí II/611 za účelem omezení průjezdu obcí Horní Počernice a odvedení těžké dopravy ze silnice I/2 v průjezdu obcí Běchovice s odkazem na požadavky obcí. Soud již výše zmínil Memorandum o společném postupu, uzavřené mezi městskými částmi Praha 20, Praha 14, Praha Dolní Počernice, Praha Klánovice a Praha Běchovice a obcemi Radonice, Zeleneč a Šestajovice (dále jen Memorandum) za účelem spolupráce při přípravě silničního propojení nadřazené komunikační sítě Náchodská (II/611) a MÚK Beranka. Toto Memorandum je odůvodněno rozporně od vize navrhovatelky, tj. tak, že realizace komunikací v regionu uvedených obcí a městských částí je podmínkou zdravého života obyvatel a udržitelného území.

Z důvodu posouzení dopravní situace na území hlavního města Prahy odbornými dopravně - inženýrskými analýzami a jejich vyhodnocením v bodu 5. odůvodnění OOP částí a z důvodu zájmů městských částí vyjádřených nejen v Memorandu, ale zejména v přijetí Aktualizace č. 1 ZÚR svobodným hlasováním Zastupitelstva hlavního města Prahy, je soud v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek č. j. 6 Ao 6/2010-103), nemohou náhledy navrhovatelky na dopravní řešení situace v oblasti vést k popření odborného posouzení této situace v její celistvosti a potřebách městských částí a v rámci považování soukromých a veřejných zájmů nemůže její soukromý zájem převážit nad veřejným zájmem projeveným městskými částmi a zastupiteli hlavního města Prahy. Zásada přiměřenosti považování soukromého a veřejného zájmu neznámá jednak prosazovat soukromý zájem bez ohledu na kvalitu tohoto zájmu v území (narušení konkrétních, efektivně realizovaných práv navrhovatelky na nemovitostech v území), ale i převahu tohoto zájmu nad zájmem veřejným, která z tvrzení navrhovatelky v kontrastu s odůvodněním OOP nevyplývá. Soud v této souvislosti opakuje již vyřčené, že otázka přiměřenosti záměru je spojena s loajalitou, že v procesu územně plánovací dokumentace, nelze zajistit zájmy a dosavadní standard života pro všechny, kterých se záměry v území týkají. Jak Nejvyšší správní soud konstatoval v rozsudku č. j. 6 Ao 6/2010-103 obecní rozhodnutí o distribuci zátěže v rámci určitého území při zachování zásady poměrování soukromého a veřejného prospěchu je politickou diskrecí a ta je i testem přiměřenosti vymezení záměru, jeho potřeby a rozhodnutím o jeho nezbytnosti. Pro odpovídající (přiměřený, zdrženlivý) přezkum soudu je pak podstatné, že k přijetí OOP došlo v souladu se zákonem tím, že politické diskreci byly předloženy ZÚR pořízené v souladu s Politikou územního rozvoje, v souladu se stavebním zákonem, že ZÚR jsou opatřeny obligatorním dokumentem, jímž je VVURÚ, vycházejícím

z dostatečných podkladů a expertních posudků, a došlo i k náležitému vypořádání připomínek k ZÚR. Tyto podmínky byly v Aktualizaci č. 1 ZÚR splněny.

VI. Závěr

Na základě shora uvedených skutečností Městský soud v Praze neshledal, že by napadené opatření obecné povahy bylo vydáno v rozporu se zákonem, anebo že by nebylo vydáno zákonem stanoveným postupem, a proto návrh na zrušení Opatření obecné povahy č. 43/2014 podle § 101d odst. 2 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch odpůrce, který byl zastoupen advokátem. Podle ustálené judikatury se však správním orgánům náhrada nákladů na zastoupení advokátem nepřiznává s tím, že disponují na svěřeném úseku veřejné správy dostatečnými znalostmi a zkušenostmi, pro něž musí být schopny kvalifikovaně hájit svůj veřejně mocenský akt v soudním řízení správním; náklady na zastoupení advokátem nejsou účelně vynaložené (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007, čj. 6 As 40/2006-87, publ. pod č. 1260/2007 Sb. NSS). V dané věci, kdy OOP je jen zčásti právním dokumentem a jeho obhajoba se rekrutuje i z expertních posouzení a politického konsensu, je výše uvedený závěr judikatury více než přiléhavý.

Výrok o nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení je dán ust. § 60 odst. 5 s.ř.s. neboť této osobě žádné náklady v souvislosti s plněním povinností, kterou by jí soud uložil, nevznikly. V dané věci osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost v řízení nestanovila tato osoba se účastnila řízení na základě jejího označení navrhovatelkou v podaném návrhu.

V Praze dne 10. června 2015

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová